
עקרונות האיסלאם
אבו אל אעלא אלמוודודי

עקרונות האיסלאם

מאת:

אבו אל אעלא אלמוודודי

עקרונות האיסלאם

מאת:

אבו אל אעלא אלמוודודי

הנידון: לימודים איסלאמיים

הכותרת: עקרונות האיסלאם

מאת: אבו אל-אעלא אלמוודודי

מספר העמודים: 180

תוכן הענינים

3

חתימת הנבואה

העדות לחתימת הנבואה

הקדמה

אין האמונה באללה היא להאמין אך ורק באללה וביצוריו, או להאמין בשמים ובארץ ובמה יש בתוכם, אלא שהאמונה באללה ישתבח שמו היא אימונה לבבית, ביטוי בפה, וקיום המעשים ההלכתיים שמדגישים כי אללה לבדו הוא הראוי להיעבד כי הוא הבורא ישתבח, ללא שותף.

מחבר הספר הזה שיח' אבו אלאעלא אלמוודודי, הבין את המצב המדרדר של האיסלאם במדינות האיסלאם, הוא קרא לשחרר את האיסלאם מכל טענות אויבי האיסלאם, ולחזרה לדת האיסלאם הצודקת, ולהחזיק בהוראות אללה ונביאו מוחמד עליו ברכה ושלום.

כדי להקל על האדם הפשוט להבין את האיסלאם, הוא הבהיר בספרו הזה את מהות הדתות, העקרונות והמטרות. הוא דבר גם כן על הנבואה, והוכיח כי הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הוא אחרון הנביאים, וכי הדת של אללה היא האיסלאם .

בספר קורא אלמוודודי להאמין באללה בחוכמה ובדברי מוסר נאים, לחזור לדת החניפה כדי ליהנות משמחה בעולם הזה ובעולם הבא.

אנו מתרגמים את הספר הזה לכל קוראי העברית כדי להכיר את האיסלאם האמיתי, ולשפוט בעצמם על אמיתות הדת הזו.

פרק ראשון

האיסלאם

מוצא המילה "איסלאם"

לכל הדתות יש שמות משלהן, מהן דתות שנקראות על שמו של איש מסויים, או על שמה של אומה מיוחדת, שהדת הופיעה וצמחה אצלה. למשל, הנצרות: לקחה את השם שלה משמו של הנביא ישוע הנוצרי עליו השלום. הבודהית נקראה על שמו של מייסדה, בודהה. והזרדשתית נקראה על שמו של מייסדה זראדשתא. כמו כן הופיעה היהדות אצל שבט שנקרא יהודה, על כן נקראה יהדות. אלא שדת האיסלאם לא יוחסה לאיש מסויים או אומה מסויימת, השם שלו מעיד על תואר פרטי למובן המלה איסלאם. זאת אומרת כי איש לא התעניין להמציא את האיסלאם, או לייסדו, זאת אומרת גם כן כי הדת הזו לא כוונה לאמה מיוחדת, אלא שהו היא דת לכל האומות.

מטרתה של דת האיסלאם היא שכל אדם יצטייד במשמעויות האיסלאם, ועל כן יהיה כל המתואר בכך מוסלמי, הן הוא חי בעבר או בעתיד.

משמעות המילה איסלאם:

אם תעיין במלונים, תידע שמובן המילה איסלאם הוא "המשמעת להוראותיו ואסוריו של המצווה בלי שום התנגדות", על כן האיסלאם נקרא בזה כי הוא משמעת לאללה וקיום את הוראותיו בלי התנגדות.

אמת האיסלאם:

ידוע שיש לכל דבר בעולם בסיס מסויים וחוק מיוחד. השמש, הירח והכוכבים כולם כפופים לחוק יציב, אינן יכולות לזוז ממנו ימינה או שמאלה ולו בשמץ. כמו כן הארץ מסתובבת סביב הציר שלה ואי

אפשר לשנות או להחליף מה שנקבע לה הן ה זמן והתנועה והן במסלול שלה. גם המים, האוויר, האור והחום, כולם נכנעים לחוק מיוחד. הדוממים, הצמחים ובעלי החיים, יש דייקן מקפיד בהם, הם חיים ומתים אך ורק לפיו.

עד כדי כך שאם חשבת באדם עצמו, תידע שהוא נכנע לחוקי אללה, לא מרגיש שהוא זקוק למים, תזונה, אור ולחום אך ורק אלא לפי החוק של אללה המארגן לו את חייו. לבו של האדם הולך אחרי אותו החוק בתנועתו, במחזור הדם, ברוחו, ביציאתו וכניסתו, ולו נכנעות כל אברי הגוף כמו הראש, המעיים, הריאות, העצבים, השרירים, הידיים, הרגליים, העיניים, האף והאוזן. המשימות שהאברים האלה מבצעים כולן הן בתכנונו של אללה והן מתבצעות כפי שתוכנן להן.

לחוק הכולל הזה נכנעים למרותו כל הבריות בעולם, החל מגדולי כוכבי הלכת שבשמים עד גרעין החול הקטן ביותר באדמה, הוא של מלך עצום הכול יכול, הכל שבשמים והרקיע כפו ף לחוק הזה, לכן כל העולם כפוף למלך הכול יכול ששם אותו ונשמע להוראותיו. לכן יש לאמר שהאיסלאם היא הדת העולמית, כי המשמעות שלה היא המשמעת והכניעה להוראת ה מורה והאוסר בלי שום התנגדות כמו שאמרנו לעיל.

לכן השמש, היריח והארץ כולם מוסלמיים. האוויר, המיים, האור, החושך והחום הם גם כן מוסלמיים. גם העץ, האבן, והבהימות מוסלמיות, הבן אדם שאינו מכיר מי הוא האל שלו ומכחיש את יישותו, ולא מכיר באותותיו או שהוא עובד אלילים הוא מוסלמי בטבעו, כי כל אדם נולד מוסלמי, נולד, חי ומת לפי החוק שהציב אללה להולדתו, חייו ומותו, גם כן כל אברי הגוף אין להם דת חוץ מהאיסלאם, כי מתפתחים וגדלים ונעים לפי אותו חוק אלוהי, לשונו שמשתמש בו להודיע על שתוף אלים אחרים עם אללה והכפירה מתוך בורות ואווילות, הוא - בלב לבו- מאמין בדת האיסלאם, גם כן הראש שמכריח אותו להתכופף לאלים אחרים בדת האיסלאם שנוצר עליו, גם לבו שממלא אותו באהבת האחרים חוץ מאללה ומכבד אותם

מתוך בורות, מוסלמי בטבע בריאתו, הכל התאסלמו לאללה ונשמעו לחוק שלו.

אם הבנת את זה, הבא נעיין במציאות מזווית אחרת.

בחייו של בני האדם יש שני כיוונים שונים זה מזה.

הראשון הוא המשמעת לטבע בריאתו והצורך ללכת בעקבותו

והשני שניתן לו שכל, הבנה , התבוננות ודעה. הוא משלים בדבר ומכחיש באחר, אוהב דרך ושונא אחרת, הוא קובע

לעצמו כללים לכל החיים או מקבל על עצמו דיני חיים שאחר קבע אותם, לכן הוא מוגבל בעולם הזה על אף שיש לו חופש הדעת וחופש הבחירה בדעות ועבודה.

שתי התכונות האלו מצויות בחיי האדם.

ראשית הוא מוסלמי, נברא מוסלמי וגם כן נברא על המשמעת כמו כל הבריות שבתבל.

שנית, הוא חופשי לבחור שיהיה מוסלמי או לא, הבחירה הזאת היא שהופכת את בן האדם לאחד שני סוגים:

הבן אדם מכיר את בוראו ומאמין בו ר יבון עליון, מקיים את החוק שלו בחייו שבחר בהם, כמו כן נכנע לחוק הטבעי בחייו ההכרחיים, זהו המוסלמי המושלם שהשלים את אימונתו באיסלאם כי החיים שלו נהפכו עכשיו לאיסלאם והוא נכנע ברצונו המלא למי שהיה נכנע לו ולחוק שלו בלי הכרה לפני כן, עכשיו נהפך ברצונו המלא ונשמע במכוון לרבונו שהיה לפני כן נשמע להוראותיו בלי כוונה ובלי הכרה, עכשיו נהיה למאמין, כי הכיר את בוראו שנתן לו את כוח המדע וכוח הלמידה והיה שכלו שלם ודעתו נכונה כי חשב הרבה והחליט שיעבוד מי שברא אותו והעניק לו את כושר ההבנה וידיעת הענינים, ולשונו נהיה לצודק אומר אך ורק את הצדק, כי הוא יודע עכשיו אך ורק אללה שהנחיל לו כשרון הדבור,כאילו יש בחייו עכשיו כל מה שהוא נכון,

נשמע לחוק אללה ויודע שבחוק זה כל מה שמועיל לו ונהיה בינו לבין כל הבריות גשר ההיכרות, אינו עובד חוץ מאללה החכם היודע כל, אשר כל הבריות עובדים אותו וכפופים למרותו. עכשיו הוא ממלא מקומו של אללה, זאת אומרת הוא סגנו בארץ, וכל מה שבעולם הוא לו לבדו במרומו.

אמת הכפירה באללה

אדם אחר נולד וחי מוסלמי כל חייו , בלי לחוש שהוא מוסלמי ונודע לזה רק כאשר השתמש בכוחו המעשי והשכלי כדי לדעת מי ברא אותו ומי פקח לו את עיניו ואזניו. הכחיש קיומו של אללה והתנשא על עבודתו, בעקשנות לא הכיר ב חוק שלו, וסירב להאמין באותות המעידים על אחידותו, זהו הכופר.

בערבית המובן של המלה " כפירה " הוא הכסות, ההעלמה וההסוואה, האדם נקרא " כופר " כי העלים את טבעו וסתר אותו במכסה הבורות והטפשות. הנה ברור כי כל אדם נולד מוסלמי מטבע בריאתו, כל האברים בגופו הינם מוסלמים, העולם מסביבו הולך לפי דיני האיסלאם, אבל הוא כ יסה את זה בבד נסתר של בורות אווילות, לכן נסתרו ממנו טבע העולם וטבעו עצמו, לכן הוא משתמש בכוחותיו השכליים והמבצעיים במה נוגד לטבעו, רואה רק ההפך, וחותר לבטל אותו.

עכשיו יש לך ל העריך בעצמך את האוולות והטעות שטעה בהם הכופר.

נזקי הכפירה ותוצאותה הרעות

הכפירה היא הבורות, אף הבורות האמיתית היא הכפירה. איזו בורות גדולה יותר מאי הכרתו של מי שאינו מכיר מי הוא אלוהו? רואה פלאי

התבל העצום הזה ושוקד במעשיו יומם ולילה, אינו מכיר מי זה שברא אותו? מי זה אשר מזג את הפחם והמימן והאוכסיגין, האזות, הצודיום הכלסיום וכל שאר החומרים שאין להם חיים ושכל והוציא מהם יצור, עצום כמו האדם? הלא מפליא שתראה בכל העולם הזה דברים רבים מעידים בעצמם על מה שהוא צריך והטבת המראה שלה במשמעת מעולה בהנדסה במטימטיקה ובכימיה ובשאר המדעים. גם השכל שלו אינו מדריך אותו לידיעת הבורא הגבור החכם היודע הכל שהתעניין בעשייתה?

הרהר קצת קורא יקר : האם אפשר שייפתח שער המדע הנכון בפני האיש הזה אשר טעה אפילו מעקרון המדע? אם הגזים בהגותיו והתעמק במחקר, לא יגיע לדרך ישר ה שתוביל אותו למדע הנכון ב כל תחומי ה חיים. כי הוא יעמוד בפני האפילה של הבורות, ובסופו של דבר הוא יעמוד גם כן בפניה.

הכפירה היא עוול, אך העוול הגדול והשנוא ביותר הוא הכפירה. משמעותו של העוול היא שלא תשים את הדבר במקום הלא מתאים. גם כן כבר ידעת שכל מה שבשמים ובארץ נכנע לאללה, ונברא בטבעו על האיסלאם. אפילו האדם וגופו וכל אבריו, נולד ו רק על הבריאה הזאת, כן אין ספק שאללה העניק לבני האדם את הזכות להנהיג את האברים האלה בכמה מקרים אלא שזה מחייב האדם להנהיגם לפי חוקו של אללה. הכופר באללה משתמש באברים האלה בניגוד לחוקי אללה, ובניגוד לטבע בריאתו.

תראה אותו ממלא לבו באפילות הכבוד והאהבה והיראה לזולת אללה, על אף שהטבע שנבר א עליו מאיץ בו שיתמלא באור וכבוד ואהבה ויראת אללה הנכבד לבדו. הוא משתמש בשאר אברי גו פו, וכל השולט בו בתבל, ב ניגוד להוראות אללה למרות שנבראו לפי חוקי אללה .

הכפירה אינה רק עוול, היא גם תוקפנות, הכחשה וכיפוי טובה. האם חושב אתה שיש לבן האדם שליטה על מה שבידו? מי שברא את

שכלו ואת המוח שלו? האם הוא או אללה הנשגב ונעלה מכל? מי זה שברא לו את הלב והלשון, העיניים והאוזניים, הרגליים והידיים, ושאר אברי גופו? האם הוא או אללה המבורך והנשגב?

מי אשר הטיב בבריאת כל הדברים האלה? ועשה אותם מועילים לבני האדם ? ונתן ל הם להשת מש ול יהנות מהם? האם הוא או אללה המתעלה והנשגב ?

התשובה שלך צריכה להיות, שכל הדברים האלה הם שייכים לאללה אשר ברא אותם ועצבם בצורה הטובה ביותר, והוא שהגישם לבן האדם כמתנה. אם זו היא האמת, ואין ספק שהיא האמת– אז מי הוא היותר מעוול וכופר ותוקפני, מזה שמשתמש בשכלו ב ניגוד לרצונו של אללה, וממלא לבו ברעיונות שמביאים עליו את רוגזו של אללה, ומכריח את לשונו, עיניו, ידיו ורגליו לפעול נגד הוראותיו של אללה?

אתה שופט את העבד שגדל על הפרנסה של אדונו, ואינו מגיב לכך או מקיים כל חובותיו, למרות שהוא אסיר תודות לו. אתה גם כן, משמיץ את הפקיד בממשלה ש מתנהג ללא טובת המוסד שהוא עובד בו , ומכנה אותו "אדם בלתי נאמן". אתה מיחס כפירה לכל אשר ישכח במכוון את החסדים שהאנשים מעניקים לו. אז מה על האדם המכחיש את החסדים של ריבונו ?

אולם, מה היא אמת הכפירה של האדם ? עוולו ? והכחשתו לחסדים שהוענקו לו. האם חשב האדם מאיין הוא מתפרנס ? האם חשב איך נברא ? איך הוענקו לו כל החסדים ? אללה הוא אשר עשה את זה כולו, לכן אנחנו חייבים להכיר בכך, ולעבוד את אללה ולציית לו ולהוראותיו .

החובה הגדולה ביותר בעולם, היא חובת הילדים נוכח ההורים שלהם, הכבוד, האהבה והרחמים. אולם, מי זה אשר זרע אהבת הילדים בלב ההורים, מי זה אשר נתן את הכוח לאימהות כדי לסבול את ההריון והלידה ? מי זה אשר האיץ באבות לעבוד ולסבול כדי להבטיח אוכל ופרנסה למשפחה ?

תגיד לי, קורא יקר: האם יש כפירה יותר אכזרית מכפירת את זה אשר לא מאמין באללה, ו מסרב להכיר באלוהותו ור יבונותו? ו מסרב להישמע להוראותיו? האם ראית מישהו עקשן יותר מזה?

יש לדעת כי אין האדם פוגע באללה אם הוא לא מאמין בו,או לא מכיר בקיומו, כי אללה עצמו אינו צריך כלום מבני האדם, כי הוא אשר ברא את היקום שבני האדם עדיין לא הצליחו לפענח את סודותיו על אף ההתפתחות המדעית שהגיעו אליה המדענים בעולם. כי אללה הוא אשר לו משתחווים השמש, הארץ וכל כוכבי הלכת. כי לאללה כל אשר בארץ תבשמים וכל האנשים צריכים אליו ולחסדיו. לכן האדם, היצור הזה חסר היכולת, לא יוכל להביא נזק לאללה ישתבח שמו אם הוא כופר בו , כי אם יאמין זה יהיה לטובתו, ואם יכפור זה יהיה לרעתו.

מן התוצאות של הכפירה באל לה, שהאדם יהיה אבוד וחסר אונים בכל חייו, הוא לעולם לא יילך באורח מישרים, ולא יהיה מודע לאמיתות הדברים, הן של חייו האישיים, והן של החיים באופן כללי.

הכפירה באללה, משחתת את המוסר של האדם, אורח חייו, ומנהגיו, וגורמת לו ללכת בדרך הבלתי נכונה, שבה הוא שופך דמים של אנשים חפים מכל פשע, מפר את זכויות האחרים, מקפח ומענה אותם, ובכך הוא משחית את חייו ואת חייהם של האחרים. זה כבר בעולם הזה, אולם בעולם הבא יקומו כל האנשים שאותם קילל, עינה, קיפח, יקומו לבקש נקמה ממנו בבית המשפט של אללה יתעלה.

תועלות האיסלאם

אלה היו נזקי הכפירה ותוצאותיה. לכן, בוא, קורא יקר להכיר מה מועיל לנו האיסלאם, אם בחרנו בו ?

בנושאים הקודמים כבר ידענו שיש ביקום הזה אותות וסימנים נראים מכל עבר המעיד ים על אלוהותו וריבונותו של אללה. הרי המעבדה הקוסמית הגדולה הזאת שאנחנו רואים הולכת בלי הרף בדרכה, לפי סדר כולל וחוק יציב, מעידה על כך שבוראה ומסדר ענייניה הוא שולט מפואר, לו שלטון וכוח עצום, כל דבר בארץ ובשמים נשען למרותו.

גם כן כבר ידעת שהאדם מטבע בריאתו – כמו כל הבריות – נכנע לו, השכם והערב , ללא תכנון, לכן אי אפשר לבן האדם שיישאר חי בהיותו מתנגד לחוקי הטבע.

אלא שאללה ישתבח שמו ויתעלה, העניק לאדם חלק של חופש ברצון שלו, והעלה אותו על שאר היצורים, העניק לו המדע, השכל והיכולת להבחין בין הטוב לרע.

במקביל לכך, עם היכולות האלו, האדם נתון במבחן אלוהי,עליו להשתמש בידיעתו וכושר ההבחנה והחופש שלו.

אללה ישתבח שמו ויתעלה מסתכל עליו, ורואה איך משתמש האדם בחופש שהוענק לו ?

לאמיתו של הדבר, האדם אינו מוכרח לנהוג במבחן הזה לפי מנהג מסויים, כי אם הוכרח, יבטל המבחן ויהיה החופש כאילו לא הוענק לו. זה דבר בהיר,ש אין שום בעיה בהבנתו. מה היא התועלת של המבחן אם השואל מבקש ממך לענות בתשובה מסויימת ? זה כבר לא מועיל ....

האמת היא שהכשרונות שלך לא יהיו בדרך הנכונה אלא אם יש לך החופש המלא כדי לבחור את התשובה הנכונה, או התשובה שאתה חושב שהיא נכונה. אם התשובה שלך נכונה אתה תצליח במבחן,

וייפתחו בפנייך את דלתותו העתיד הרחב. אם לא, תיכשל, וייסגרו בפנייך דלתות העתיד. כך אללה ישתבח שמו ויתעלה העניק את החופש לאדם במבחן הגדול הזה, ונתן לו לבחור בדרך שהוא רוצה.

האדם שאינו מכיר את טבע בריאתו, ואת טבע היקום באופן כללי, וטועה בהכרת ריבונו ובוראו, ואינו מציית להוראותיו, ולא מטיב להשתמש בחופש שאללה יתעלה העניק לו, הוא באמת נכשל כשלון מוחץ במבחן של ידיעתו ושכלו, וכושר הבחנתו בין הטוב לרע.

אדם אחר הצליח במבחן הזה, הוא חשב על האמת, והשתמש במדע ובשכל שהוענקו לו בדרך הנכונה, אז הכיר את בוראו וריבונו, למרות שאינו מוכרח לעשות את זה.

הוא, גם כן לא טעה בהבחנה בין הטוב לבין הרע, ובחר בטוב בחופש מלא, על אף שאין דבר מונע ממנו מלבחור ברע . הוא אולם מה הוא הדבר שעזר לו להצליח בבחינה הזו ? הדבר הזה זהוא הבין את טבע בריאתו באופן מלא, והטיב להשתמש בשכלו, עיניו ואוזניו. הוא הקפיד על כך שלא יציית אלא לקול האמת, ושלא ילך אלא בדרך הנכונה.

מה הפלא אם יצליח האדם הזה, בעולם הזה ובעולם הבא כי יש לו כל הכשרונות המובילות ו התכונות הנשגבים האלה . בשדה המדע והעבודה אינו בוחר אלא בדרך הישרה, כי מי שיודע את אלוהו, יידע את יסוד המדע וסופו. אדם כזה, אי אפשר שיתלבט בדרכים העקמומיים המתעים בחייו . כי הוא צעד את הצעד הראשון שלו בידיעה מלאה וברורה, ולא נסתר ממנו היעד שהוא רוצה להגיע אליו.

אתה רואה אותו מביט בשמים ו בארץ, בנסותו לדעת את סודות העולם בדרכי הפילוסופיה, אבל אינו ת ועה באפילות החשש, ומשתמש במדעים הנ יסויים לגלות את חוקי הטבע, ולגלות את הנסתרים שאללה ברא ביקום שלו. הוא עושה את זה כולו בהיותו ירא את אללה, וחושש שסטה מדרכו, כי הוא מאמין שיבוא יום (סוף הימים) בו יעמוד בפני ריבונו, וייחשב על דבר: איך השתמש במידע

שהוענק לו, האם השתמש בו להפחיד את האנשים, ולהמציא אמצעי לחימה הפוגעים בעמים החפים מפשע . ולא עושה את זה אלא המדען הכופר, אולם המדען המוסלמי הוא משתמש במדע כדי לשרת את האינושות .

גם כן אין הבדל בין המוסלמי להכופר בחקירתו ושקידתו בהיסטוריה, הכלכלה, החוק ושאר המדעים והאומנויות. אבל יש הפרש גדול בין המטרה שלהם, המוסלמי לומד כל המדעים האלה בפרסבקטיבה נכונה, ולמטרה טובה, ובסופו של הדבר הוא מגיע לתוצאה נכונה. בהסיטוריה יקבל עצה מכל נסיונות העבר, יעמוד היטיב על הסיבות האמיתיות להתקדמותן של האומות או נפילתן, וישקוד לדעת את התועלת האמיתית בתרבותן, ונהנה מפעולות ואמירות הטובים של האנשים המפורסמים של האומות האלו, ומתרחק מכל הדברים אשר הביאו לנפילת והשמדת האומות האלה.

בכלכלה הוא בוחר לרכישת ההון והוצאתו בדרכים שהתועלת שלהם מגיעה לרוב האנשים, לא לחלק מיוחד של האנשים, הוא פועל כדי תכלול התועלת כל שכבות החברה .

בפוליטיקה, הוא משתדל כדי להפיץ את השלום, הבטחון והיציבות. הוא מקפיד להפיץ את עקרונות הצדק, החסד והאצילות בין האנשים. הוא לא מקפח או מתעלל באנשים, ואינו מרחיק אותם ממערכת השלטון, כי הוא מבין שהשלטון והריבונות הם אות שנתן אללה ישתבח שמו העניק לו כדי להשמיח את האנשים ולהצליח דרכם.

ובחוק תהיה השקפתו, לתת לכל האנשים את הזכויות שלהם וחובותיהם על בסיס הצדק, ולא לעוות לאחד מהם בשום אופן ופנים. ולהפיץ את עקרונות הנאמנות, הכנות, צניעות ויראת אללה, כי אילו הם המוסרים של המוסלמי. הוא חי בעולם ויודע שאללה המתעלה הוא ריבונו של העולם הזה, ובעל כל דבר שיש בו, וכל מה שיש לו ולאנשים מסביבו הוא מאללה, וכי אין לו מרות בנפשו, הכל שיש לו מאללה, הוא לא זכאי להתנהג בהם אך ורק לפי רצונו של אללה

המתעלה, ואללה יקח בחזרה את הפקדון הזה ויפרוע לו ביום הדין אשר אין ספק בו.

קורא יקר, חזור לעצמך והרהר מעט במוסר של האיש הזה שמנקה את לבו מהחששות הבטלות , והמוח שלו מדאגה ברעות, אוטם את אוזניו מלשמוע את הגדופים, שומר על פיו מלהתבטא בדברים בלתי נאים, הוא מתבטא אך ורק במה שהוא מאמין שהו נכון, מעדיף למות מרעב על שימלא את מעיו באוכל או כסף לא כשר, אינו פושט את ידיו בעוול ובתקיפה על מה שאינו לו, לא הולך בדרך הרע, לא מגשים את תקוותיו בדרך בלתי חוקית או בדרכי רעות והתוקפנות. הצדק הוא הדבר היקר שיש לו, אינו חוסך מהונו ונפשו בשביל הצדק והנאמנות, נמאס לו מעוול, שקרנות ובגידה, אינו מאמץ את דרכי הבגידה כדי להגן על עצמו, או להביא תועלת לעצמו.

איש כזה הוא שיזכה בהצלחה בעולם הזה

כן. אין בעולם איש יותר מכובד ומעולה ממנו, כי אינו משפיל את ראשו, ידו נפשטת אך ורק לאללה, איך יגיעו לו העילבון והבזות ?!

אין בעולם הזה איש יותר חזק ונועז ממנו, ירא אך ורק מאללה, ואינו תולה תקוותו אלא באללה לבדו, איזה כוח יכול להרחיקו מדרך הישרה, או איזה הון יכול לקנות את חפצי אימונתו ?

אין בעולם הזה איש יותר עשיר ממנו, כי אינו משתדל ליהנות מכל תענוגות העולם הזה, ואינו דואג בהן, אינו הולך אחרי תאוותיו הנפשיים, משוכנע כי מה שיש לו הוא חוקי, ואינו שולח עיניו להון אסור, זהו רכוש ההשתכנעות והשלווה, אי אפשר שיהיה בעולם הון יקר ממנו.

אין בעולם הזה, איש אהוב לבריות, ויקר בעיניהם יותר ממנו, כי הוא מעניק לכולם זכויותם במלואן, אינו חוסר מאומה, ומטיב להם, אינו פוגע באף אחד, ושואף לשמחתם, לא ממתין גמול או תודה .. כל זה מושך אליו את הלבבות ומכריח כולם לאהבתו ולכבודו.

אין בעולם איש נהנה באימונת האנשים כמוהו, כי אינו בוגד בפקדונם ומתנהג תמיד בצדק ויושר, מקיים את הבטחתו, בוחר אך ורק ביושר ובצדק, בכל העניינים, מאמין כי אללה רואה אותו, גם בכל המצבים שאף אחד בעולם רואה אותו בהם. אל תשאל על מדת האהבה שרוחשים לו האנשים, והישענותם עליו, ונטייתם להתייעץ איתו בכל ענייני חייהם.

אם תדע את כל זה על חיי המוסלמי ומוסריו בעולם, תדע ידיעה מלאה כי אי אפשר שיחיה המוסלמי בעולם נשפל, דל ומובס, צריך שיהיה בחייו, זקוף ראש, יקר, כי התכונות שרוכש מאיסלאם אין כוח בעולם יכול להביסם.

זה הוא מה שיש לעבד המוסלמי בעולם הזה, אבל בעולם הבא, אללה ימלאו בשפיעת רצונו, יכניסו לגני עדן זורמות מתחתים הנהרות, יהיה לו בהם כל תאוות נפשו, כגמול לו על נאמנותו והצלחתו במבחן העולם הזה. זהו הנצחון הגדול הנצחי, שהעבד המוסלמי ייהנה ממנו בחיים האלה ובעולם הבא.

זהו האיסלאם, הדת שהאדם נברא עליה. אינו מיוחד לאומה מסויימת או מדינה וזמן מסויים. נאמנו לו כל מי שידעו אללה ונהגו בחוקתו, והלכו בדרך הישרה, בכל זמן ואומה, הן נקראה הדת שלו איסלאם והן לא. באיזו שפה שהיא.

פרק שני

משמעות האימונה

הצורך למדע ונאמנות למשמעת

כבר ידעת שהאיסלאם, הוא המשמעת לאללה המתעלה, וללכת בעקבות דיניו והוראותיו, עכשיו אנו רוצים להראות לך כי הבן אדם אינו יכול שיהיה נשמע לאללה, וללכת בעקבות חוקתו,ובדרכו אך ורק אם יידע כמה דברים, ומאמין בהם אמונה גמורה.

הדבר הראשון שהאדם צריך לו בנידון הזה, שיהיה לו וודאות בלב לבו ביישותו של אללה המתרומם, כי אם לא מוודה בישותו , איך נשמע לו ויתנהג בחוקתו?

גם כן עליו לדעת את תכונותיו של אללה המתעלה,כי אם אינו יודע כי אללה אחד אין שותף לו באלוהותו,איך נרתע מלהרכין את הראש שלו ופושט ידו לזולת אללה? גם כן אם לא יאמין כי אללה שומע הכול ויודע כל דבר, איך יכול להירתע ממרדנות בו וחריגה מהוראותיו?עולה מכל זה,כי הבן אדם אינו יכול להתקשט בתכונות הנחוצים שצריך להתקשט בהן, כמחשבותיו, פעולותיו, מוסריו, כדי ללכת בדרך ישרה של אללה, כל עוד שאינו יודע את תכונותיו של אללה המתעלה, ואינו יודע אותן ידיעה נכונה. ולא די שיהיה המדע הזה סתם מדע, צריך שיהיה מהיימן בלב לבו, כדי שיבטיח את לבו מחששות המטעות, וחייו מפעולה במה נוגד למדעו.

גם כן צריך לבן אדם, לדעת מהו הדרך הנכון לחיות בעולם הזה. לפי רצונו של אללה המתעלה, מה הדבר שאללה אוהב כדי לבחור בו, והדבר השנוא עליו כדי להתרחק ממנו. לשם כך צריך שיהיה האדם מודע בחוקת אללה, וישתכניע כי החוקה הזאת היא מאללה המתעלה, ואינו משביע רצונו של אללה, עד אשר יבציע בחייו את החוקה הזאת במלואה, אם לא יודע את החוקה הזאת איך לו להתנהג

לפיה בחייו? ואם ידיעתו בחוקה הזאת ידיעה מוחלטת, אם היה משוכנע כי אפשר שתהיה בעולם חוקה אחרת כמוה ביושריה וכנותיה, אז איך לו לשקוד ללכת בעקבותיה בצורה נכונה?

על כל אדם שיהיה מודע לסופו אם יבחר במרדנות באללה המתעלה במקום המשמעת לו, ולא ללכת בדרכו הישרה, או אם ימשיך במשמעת ונשמע לחוקתו בחייו, לכן צריך שיהיה מאמין בחיים האחרים, ובקומתו לתחייה בין ידי אללה המתעלה ביום הדיו, וגומל לו על מעשיו,הן טובות יהיה טוב והן רעים יהיה רע. ומי שאינו יודיע דבר על חיים האחרים, אין הבדל בעיניו בין המשמעת ומרדנות, ואינו מבחין בין תוצאותיהן השונות, חושב שאחרי המוות אין שוני בגורלם של הנשמע לאללה ומי שמרד בו. איך מאחלים שאדם כזה יחדול בעצמו מעשיית עבירות כל עוד שהוא לא פוחד מנזקיהן על חייו בעולם הזה וקומו לתחייה בין ידי אללה ביום הדין, אך הידיעה הזאת לא עלתה לדרגת הוודאות, כי האדם אינו עומד על דבר בחשש ובהסוס, אך הוא יכול להמשיך בדבר, ויעמוד על המשמעת לו אם מוודה וודאות שלמה שהוא מועיל לו, גם כן לא יכול להתרחק מדבר, בלי שיהיה מוודה בנזקיו לו עצמו.

כל זה מראה כי אם אתה רוצה ללכת באיזו דרך, כדאי לך שתהיה מודע לתוצאה וביעד שאתה מגיע אליו בסופו של דבר. כדאי שתהיה הידיעה שלך בדרגת הוודאות ומהימנות.

מובן האימונה:

מה שאמרנו לעיל על הידיעה והוודאות הוא "האימונה" זהו המובן האמיתי למלה אימונה. מי שידע המונוסייזם ותכונותיו האמיתיים, חוקתו, וגמול עובדי אללה על מעשייהם ביום הדין, גם היה מאמין בכל זה בלב לבו,הוא "המאמין" ומתוצאות האימונה שיהיה האדם מוסלימי, זאת אומרת שיהיה נשמע לאללה ועוקב אחרי חוקתו.

אולי כבר ידעת בעצמך כי האדם אינו יכול להיות מוסלימי בלי שיהיה מאמין. זיקתה של האימונה לאיסלאם כמו הזיקה של בגרעין לעץ, העץ אינו פורה בלי גרעין,ואם אפשר לבזר את הגרעינים באדמה ויפרה העץ,או יתפתח אך בחסרון, הן שהאדמה אינה פורה, או שיש זהום באוויר. גם כן אי אפשר שיהיה האדם מוסלימי אם אין בלבו אימונה, על אף שאפשר שתהיה אימונה בלבו והאיסלאם שלו לא מושלם, הן לקלישות כוחו והן לחסרון בלמודיו והשכלתו, והן בהשפעת סביבתו.

אם ידעת את כל זה, דע לך שיש לאדם ארבע דרגות בשני היסודות האלה: האימונה והאיסלאם.

1- אלה שמאמינים באללה אמונה תעשה מהם נשמעים לו, הולכים בדרכי הוראותיו, נרתעים מאיסוריו, כמו שהאדם נרתע לתפוס בגחלת משולהבת בידו, וממהר לעשות את המרצין אותו, כמו שהאדם ממהר להרוויח כספים, אלה הם המאמינים התמים.

2- אלה המאמינים באללה, אך האימונה שלהם אינה נותנת להם שיישמעו לו, ויתנהגו לפי הוראותיו בשלימות. אלה- על אף שהאימונה שלהם לא הגיעה עוד לשלימות- הינם בכל פנים מוסלימים, הם נענשים אך ורק לפי היקף מרדנותם, כאילו שהם פושעים, ולא בדרגת התוקפים המרדנים, כי הם מכירים למלך במלכותו,ורוכנים לחוקתו.

3- אלה שאינם מאמינים באללה, אך אתה רואה אותם עושים דברים דומים לאלה של המוסלימים, הם לאמיתו של דבר תוקפים, ומעשיהם שאתה רואה בהן טובות למראה העין,אין זאת משמעת לאללה, ולא הליכה לפי חוקתו, שאין בה עצה. כמוה כאיש אינו מכיר למלך במלכותו, לא נכפף לחוקתו, ואם הוא מתנהג לפי שחולק בחוק המלך, לא נשפט כדי שהוא נאמן למלך ונשמע לחוקתו, כי אם מרדן ועובר על חוקתו.

4- אלה שאינם מאמינים באללה ועושים דברים הגונים, הם עוברים את החוק וההוראות שלו, הם בו בזמן הרעים ביותר באנשים התוקפים והמשחיתים. ברור מהחלוקה הזאת כי האימונה היא שתצומצם בה הצלחתו ואושרו של האדם בעולם הזה והעולם הבא, האיסלאם אינו נולד- שלם או חסר- נולד מגרעין האימונה. כאשר אין אימונה תהיה כפירה, והכפירה נגד האיסלאם, כלומר יציאה על צוו אללה בכל דרגותיו .

הדרך להשיג את המדע והוודאות

כבר ידעת שהמשמעת צריכה לאימונה, אולי אתה שואל עכשיו: מה היא הדרך הנכונה להכיר את תכונותיו של אללה, וחוקתו המשכנעת והחיים הבאים?

כבר אמרנו לעיל, כי ההשלכות של הרחמים של אללה ונפלאות מעשיו הם גלויים לעין בכל פינה בעולם הזה, הם מעידים בעצמם, שאל וה אחד הוא אשר התעניין בהמצאת העולם הזה. וכי הוא שמנהל ענייניו, גם כן תכונותיו של אללה גלויות בכל הופעותיהם למי יסתכל ויצליח להבין את זה . איזו תכונה מתכונות החוכמה, הידיעה, היצירה, הסלחנות, הנדיבות, הרחמים, האדונות והנצחון וכל תכונותיו של אללה ישתבח שמו ויתעלה , אינן נראות במעשיו ונפלאות עשייתו בעולם הזה?!

אך כאשר האדם שוכח ומתעלם מלהרהר בדברים האלה, ואינו מתבונן במהותן, החטיא בשכלו וכשרונו בדרך כלל.

כל אלה ברורות לכל עיין, ולמרות שהאדם מעיד על ייחודו של אללה יתעלה בכל תכונותיו, ישנם אלה שאמרו: יש שני אלוהים! ואחרים אמרו: לעולם הזה יש שלושה אלים! והשאר עבדו אלים אין ספורים! כמה מהם חילקו את האדונות על הרבה אלים, עשו אלוה לגשם, ואלוה לאש .. ועשו לכל כוח בתבל אלוה מיוחד. אחר כך שמו מעליהם אלוה גדול מכולם, פונים אליו, ומתפללים לו , דבר שבלבל את השכל האנושי בדרך להכיר את אללה ישתבח שמו ולהכיר את תכונותיו.

יש גם כן הרבה אנשים שיש להם מחשבות טועות והרהורים לא נכונים על העולם הבא, מהם שאמרו: אלה הם החיים שלנו ואנחנו לא ושנמות לא נוחזר לתחייה. מהם שאמרו: החיים והמוות של בן האדם מתחדשים פעם אחרי פעם בעולם הזה , וכי האדם לא יו ענש על מעשיו אלא בעולם הזה.

אבל החוק שצריך לשקוד עליו כדי שהחיים שלנו יתנהלו לפיורצונו של אללה, אי אפשר לאדם לעשותו בעצמו, או ישכיל בו אם אינו יכול להכיר את עצם אללה ותכונותיו?

האדם לא יוכל לחסום עסקה או להחליט משהו אלא אחרי חשיבה מדויקת ונסיון בעניין גם אם שכלו הוא הטוב ביותר , ואם הוא זוכה בדרגה הכי עליונה במדע.

לכן שלח אללה לאנשים את הנביאים ואת השליחים כדי ללמד אותם את תכונותיו והוראותיו. אללה ישתבח שמו העניק להם את המדע הנכון והמצליח כדי לזכות בחיים האלה ולזכות גם כן בחיים הבאים.

אלה הם שליחיו של אללה ונביאיו, וזו היא הדרך שבה זכו במדע על אללה, וגם הספר שהוריד אללה ממרומים... עכשיו אין מבחן לשכלו של האדם וכשרונותיו, חוץ מאמונתו בשליח או כפירתו אחרי עיון בחייו הטובים וההדרכה הנשגבת, מי שיש לו הכוונות לדעת את החוק הזה והולך בעקבותיו, האמין בטובה ובאשר בא בה, יצליח בבחינה. אבל מי שמכחיש את הטובה ויוותר על שבא ו בו הנביאים , אבד מעצמו כשירות ידיעת הצדק והכנות וקבלתם, זה שהכשיל אותו במבחן והרחיקו מקבלת המדע הנכון על אללה וחוקתו .

האימונה בנסתרות

כשאתה לא יודע מהשו, מה אתה עושה ? בוודאי אתה מחפש אחרי אחד האנשים שיודע את הדבר הזה, עוקב אחריו ולומד ממנו, עד שתדע מה שאתה רוצה, ובסופו של הדבר אתה עושה מה שהוא ממליץ לך. ל משל, אם אתה חולה, אינך מרפה את עצמך בעצמך, אתה הולך לרופא, אם הרופא הזה פקי באמונתו, בעל תעודות נכבדים, וראית אותו מרפא רבים ונהיו לבריאים, תאמין שיש לו כשרון לרפא אותך. לפי האימונה הזאת, אתה לוקח רק התרופה שהוא רושם לך, אינך עושה כל אשר הוא אוסר עליך.

באותה צורה אתה מאמין לעורך הדין, אתה עושה כל אשר הוא אומר לך בכל ענייני החוק . מאמין למורה בכל ענייני הלמידה, ו מאמין בכל שהוא מבהיר לך. גם כן אם ברצונך ללכת למקום ואינך יודע הדרך המובילה אליו, מאמין בזה אשר יודע אות ה ו מאמין באומרו, והולך בדרך ש הוא מראה לך. ככה בכל ענייני העולם. זאת היא האימונה בנסתרות.

על כן המובן של האימונה בנסתרות, שתבוא למי שיודע בכל העניינים שאינך יודע, ותאמין באומרו. אתה לא יודע מהותו של אללה ותכונותיו, לא יודע כי המלאכים מנהלים ענ ייני העולם לפי הוראותיו, והם סובבים באנשים מכל עבר. גם כן לא יודע מה היא הדרך הנכונה ליישר את החיים לפי רצונו של אללה, לא יודע שום דבר על החיים הבאים ומה יקרה ב הם לבריות, את הדברים האלה ודומיהם תדע עבורם מאיש שתהיה בטוח לצדקתו, טוהרו ויושרו בכל ענייני חייו, ובוחן את נקיון מעשיו ודבריו החכמים, תשלים כי אומר הוא רק הצדק, וכל אמירותיו צריך שיהיו מקובלים עליך ומאמין ב הם. זאת היא אימונתך בנסתרות, כדאי לך בזה אם רצית במשמעת לאללה הנישא, לעבוד במה שהוא אוהב ומרוצה ממנו, כי אי אפשר לקבל המדע הנכון בעניינים האלה רק באמצעות השליח, ואי אפשר לך שתלך בדרך הישר לאיסלאם בלי הידיעה הנכונה הזאת.

פרק שלישי

הנבואה

הנך ידעת בפרק שעבר שלושה דברים:

ראשית: אדם צריך להכיר בצורה נכונה את מהותו של אללה ישתבח שמו , תכונותיו, חשבון העולם הבא וגמולו עבור משמעתו לאללה ובהגשמת הוראותיו ודיניו, צריך שתהיה הידיעה הזאת בשיא כוחה ושיא דרגת הוודאות והכנות.

שנית: אללה יתעלה, לא הטיל על העבדים המאמינים שיזכו בידיעה הזאת בעמל כפיהם, הוא בחר מהם אנשים- נביאיו ושליחיו - והעניק להם את הידיעה הזאת והורה להם שילמדו אותה לשאר העבדים המאמינים בעולם.

שלישית: עכשיו האנשים צריכים לדעת את נביאי אללה הצודקים. ואם ידעו מאיזה איש כי הוא הנביא של אללה שנשלח אליהם,ישמעו לדבריו,ויבצעו כל אשר אומר בו, נשמעים לו,נהיה להם למשל בכל ענייני חייהם.

עכשיו אנחנו רוצים להראות לך האמת של הנבואה, והדרך לידיעת הנביאים.

אמת הנבואה

אללה ישתבח שמו ויתעלה ברא בעולם הזה כל הדברים הנחוצים לאדם. נולד ויש לו עיניים לראות בהן, אזניים לשמיעה, אף לנשימה ולהריח, כוח הנגיעה בעור לחוש, הרגליים להליכה, הידיים לעבודה, המוח לחשיבה, ושאר האברים האחרים בגופו הקטן . אללא ישתבח שמו העניק לו כל הדברים האלה למלא כל מצרכיו. כאשר בא לעולם הזה ומתחיל את חייו בו, מוצא לפניו אין ספור מהמחיים, יש האוויר, המים, האור , החום, והחלב בשדי האם. האהבה בלבבות ההורים וקרובי המשפחה ועוד. וככל שהוא יגדל, יירבו הסבות לעשות את כל מצרכיו בעולם, כאילו ברא את כל הכוחות הרבים שבשמים והארץ אך ורק לשגשוגו, ולשרת אותו לבדו.

אחר כך, לך כמה צעדים קדימה, תמצא שאללה ישתבח שמו ויתעלה העניק לבן האדם את כל צורכיו מן הכשרונות והכוחות לעבוד בעולם הזה. יש לכל אדם פחות ויותר מכוח הגוף והשכל, כוח הבינה ופקיחה והגות.

לאללה בבריאותו היקום והאנשים בצורה חוכמה מסויימת, שיש להכיר שהוא האחד והיחיד שיכול לעשות את זה; הוא אינו משווה בין האנשים בחלוקת כל הכשרונות ביניהם, ואם הוא השווה ביניהם בחלוקה, אף אחד מהם לא ייזקק לשני ולא יתעניין בו. לשם כך אללה יתעלה אמד את כל הכשרונות והבינות שנזקק להם המין האנושי, וחילק אותם בין כל האנשים, לא עשה חלקו של זה באחת הכשרונות כחלקו של האחר.

על כן אתה רואה שכמה אנשים עולים על האחרים בכוחם הגופני, יש אשר יש להם פקיאות באימנות מסויימת או מלאכה אינה נמצאת אצל אחרים, יש אלה שיש להם תבונה ושכל וכושר הבנה שאינם נמצאים אצל אחרים, ויש זה שיש לו נטייה לחיים צבאיים בטבעו, וזה שנולד

בכשרון מסויים בשליטה, אחרים נולדו בכוח בלתי רגיל בריטוריקה, וישנם שנולד ובו יכולת ריטורקית אינה נמצאת אצל איש אחר, יש החד בחשיבה במתמתיקה, ויכול לפענח בקלות הרבה דברים נוראים, מפליא את העולם בהמצאותיו, הפקי בחוק, ובמהירות יכול לחדור לעניינים שאחרים אינם יכולים להגיע אליהם במשך הרבה שנים. כל אלה מתנה מאללה נותן למי יבחר מעבדיו. אין איש יכול להמציא בעצמו את הכשרונות האלה בנפשו, ואי אפשר שתהיינה בו הלמידה וגדול, אבל אלה כשרונות נולדים עמו, אללה ייחד בה בחוכמתו מי שירצה בו מעבדיו.

אם תעיין בכל הכשרונות אצל האנשים, תדע שלאללה חוכמה נעלית בדבר הזה, כאשר עשה בהם כל כשרון במדת נחיצות המין האנושי אליה. עשה החיילים וגם כן החקלאיים, הנגרים, הברזילאים והתופרים, ושאר האמנות האחרות שאף אחד אינו יכול לספור. בעלי הכשרונות המדעיים והשכליים, כשרונות המדינאים והמנהיגים, קטנים במספרם מאלה, הם הקטנים מכל אלה אשר להם עליונות ופקיאות נפרדת באמנות מסויימת, זאת כדי שפעולותיהם מספיקים לאנושות למאות דורות, מאשר דומיהם באמנות שונות .

אבל האם די לאנושות בעולם הזה , שיימצאו מאומנים באמנות ההנדסה, המיטמטיקה, הכימיה , החוק, הפוליטיקה והכלכלה ועוד מהאמנות האחרות ?

התשובה :: לא, חסרת לנו דוגמה יותר חשובה, חסר לנו האדם שיכול לחזק אותנו, לה דריך אות נו לדרך הישר של אללה. אכן כל מדען באמנות האל ו, ידריך אות נו כדי לדעת חלקו בעולם הזה, ומה היא הדרך להשתמש בו, אבל אנחנו זקוקים יותר למי שיראה ל נו מי בעל היקום הזה ?

מי אשר העניק לנו כל מה שבשמים ובארץ?

מה הם הדברים המרצים למעניק הזה?

אכן השכל האנושי מסרב להשתכנע שאללה ישתבח שמו, אשר ברא לאדם הגדול והקטן במצרכיו בעולם הזה, ישכח את הצורך הזה של האדם ולא אכפת לה מראש. זה לעולם לא יהיה , כי אללה ברא בין האנשים אישים יש להם נכונות גדולה לדעת אותו בעצמם, העניק להם מדע הדת והמוסר והשריעה, והורה להם שילמדו אותה לכל הבריות בעולם הזה. האנשים האלה הם אשר מכנים אותם שליחי אללה ונביאיו תפילות אללה ושלומו עליהם כולם.

הכרת הנביא

כל המצטיינים במדעים והאמנות, נולדים ויש להם סגולה מיוחדת, וטבע בלתי רגיל, מצטיינים בו ומפריד בינם לבין האחרים, גם כן הנביאים נולדים ויש להם סגולה מיוחדת מפרידה בינם לבין זולתם.

ביכולתך להכיר את המשורר האמיתי כאשר תשמע אותו, ותדע שהוא נולד ויש לו תכונה מיוחדת בשירה, אין איש אחר יכול לאמר שירים כמוהו, אפילו שקד בכל מאודו על כך.

גם כן אתה יכול להכיר את הנואם בעל הסגולה המיוחדת, הכותב, הממציא, והמנהיג . יש לכל אחד מ אלה במעשיו סגולה נפרדת, האנשים לא ידעו כמוה אצל איש אחר. גם כן יש לנביא מחשבות חדשות אף אחד מן האנשים לא יכל להן, הוא מציג אותן אל האנשים ומפאר להם את השאלות והענינים שאף אחד לא יכול לפענח אותם זולתו.

אתה יכול לראות דברים דקים שאף אחד מהאנשים לא יכול לראות אותם ולהבין אותם, על אף המרץ שהם משקיעים למשך שנים רבות . השכל הנבון יקבל את כל מה שהוא אומר, והלבבות מעידים בצדקת הרטוריקה שלו, גם כן כל נסויי העולם ומראות התבל מדגישים כל מה שהוא אומר. אם מישהו רצה שיבוא בשמץ מדבריו לעולם לא יכול.

כל נביא צריך להיות נקי מטבע בריאתו, נקי הסגולה, בכל ענייניו, ילך רק בדרך היושר והכבוד, לא תשמע בדבריו או תראה במעשיו דבר שאינו תואם את החוק והיושר, מדריך אל הכנות, וירוץ עם האחרים לקיים הוראותיו לאנשים, ואין דוגמה אחת בחייו מעידה על סתירה בין מעשיו ואמירותיו. הוא יסבול הצרות למען תועלת האחרים ולא מזיק בהם כדי לזכות בדבר לעצמו, חייו כולם צדק, כבוד, טוהר נפש, רעיון נשגב, וגברות עליונה, אין בה איזה חסרון, כל זה מעיד על כך שהנביא הזה הוא שליחו הצודק של אללה נשלח לכל הבריות כדי שידריך אותם לדרך הישר .

המשמעת לנביא

אם בא לידיעתך שאיש מסוים הוא נביא צודק שנשלח מ עם אללה ישתבח שמו , עליך להישמע לכל צוואתיו ואיסוריו, כי מטבעו של השכל האנושי שלא יאמין לאדם בנבואתו ואחר כך לא תשמע לו, אז אין טעם להשלמתך בנבואתו כי האמנת שהוא אינו אומר דברי הבל, וכל דבריו הו מאללה, לא עושה מאומה לפי רצונו . כל אשר תאמר או תעשה עכשיו בניגוד לנביא הזה, זה נחשב כאילו אתה אומר ועושה בניגוד לאללה, וכל מה שיהיה בניגוד אללה המתרומם, לא יהיה נכון.

את מה שצריך לאמונתך בנביא, שתישמע לו כליל בלי שום התנגדות או הפסקה, תאמין בכל מה שהוא מצווה לך ואוסר עליך, הן הבנת את החוכמה ש בצוו או ב אסירה ותועלתן והן לא, הרי הם מאללה, זאת היא ההכרה הגדולה בצדקתו והכללתו לכל התועלות. אם לא הבנת חכמה מסויימת, או תועלת, אין בזה דופי, זאת שחיתות או פגם ביכולתך להבין.

ידוע שאם שי איש שאינו מיומן באיזו אמונה והוא לא יכול להבין אותה בצורה מדוייקת או להבין את היקפה, יהיה טפש אם השיב למומחה את מה שאמר כדי שאינו מבין או מודע לחוכמה והתועלת בו.

כל עניין מענייני העולם זקוק לאיש פקי בו, יודע את פרטי פרטיו, וכאשר האנשים מוצאים האיש הזה הם נוהרים אליו, מאמינים לו, נשענים עליו ולא מתנגדים למה שהוא אומר, אינם מתערבים בפעולתו, כי אי אפשר שכל האנשים יהיו מיומנים בכל המדעים ויכולים להבין בכל דבר. צריך לך לרכז את הכוח של המוח והבינה לחפש איש מיומן, אם תמצא אותו ותאמין בכשרונותיו צריך לך להאמין בו ולא תתנגד לו ותעמוד על דעתך, תהיה טפש אם תאמר לו: אני לא מאמין בך גם כן לא מאמין במיומנותך אך ורק אם נתת לי לדעת את המדע שלך, אין זו חוכמה. הלא אתה מפציר בעורך הדין

כאשר יהיה לך משפט בבית הדין? אמר לי: הלא עורך הדין הזה שולח אותך מלשכתו אם תתערבת בעניניו? גם כן אמר: הלא יחדול הרופה מטפול בך אם בקשת ממנו הוכחה לצדקת התרופה שלו? זה דבר הדת עצמו, צריך ל הכיא את אללה ולדעת את הדרך הנכונה לחייך לפי רצונו, אבל אי אפשר לקבל את המדע וידיעת הדרך הז ו בעצמך, אז חובה עליך שתחפש את נביא אללה הצודק, ותשקוד בחפוש, בכל אשר אללה העניק לך מכוח השכל והבינה. כי אם הלכת בעקבות איש לא נשלח מאללה ועשית ממנו נביא לך, הוא יטעה אותך מדרך החוק, ויוליך אותך בדרכים עקיפים, אבל אם תשתכנע - אחרי חפוש מדוקדק - כי איש מסוים,הוא נביא נשלח מאללה, אז יש לך להישען עליו כליל, תישמע לו בכל מה שהוא מצווה עליך ואוסר עליך.

הצורך להאמין בנביאים

אם ידעת כי דרך הישר של האיסלאם ה יא אשר הנביא מדריך אלי ה בצווי אלוהיו, תדע שכל האנשים זקוקים לאימונה בנביא וללכת במשמעת בעקבותיו, מי שיחלוק בו, ולא נשמע לו, ויילך בדרכו, הוא בלי ספק הטועה .

בנידון הזה האנשים באים בנוראות, מהם המכירים בכנות הנביא אבל אינם מאמינים לו ולא נשמעים לו ; אלה אינם רק כופרים, אלא גם טפשים, שאי אפשר להאמין בנביא ולהודות שהוא שליח אללה, אחר כך לא תישמע לו, זאת היא העדפת הבטיל על החוק, ורכישת התעיה באורח מישרים במכוון, וברור שאין טפשות יותר נוראה מטפשות הזאת.

ומהם שאומרים: אנחנו לא צריכים ללכת בעקבות שליח, יש לנו שכל מדריך אותנו לדרך הישר, זו טעות גדולה, והשליה מרחיקת לכת. כבר למדת מדע המט ימטיקה, וידעת כי הק וו הישר המקשר בין שתי נקודות הוא קו ו אחד, איזה קוו אחר הן לא ישר והן אינו מקשר בין שתי הנקודות. וככה אי אפשר שיהיה דרך הצדק - שנקרא באיסלאם אורח המישרים- אשר מקשר בין העבד ואלוהו, היינו אורח אחד, לפי דקדוקי המט ימטיקה הזאת. כי כל אורח חוץ מאורח זה, הן הוא לא ישר, והן אינו מקשר בין העבד ואלוהו.

צעד אחר קדימה. כבר ידעת כי הדרך המוביל ה לאללה הייג ה דרך אחת, ה יא שהדריך נביאו אליו, כל מי שמואס בדרך הז ו, ושקד בחפוש אחרי דרך אחרת, הוא צורה אחת משתי הצורות הבאות:

או שלא מוצא דרך מולי כה לאללה, או מוצא דרך מתולתל ת. בתמונה הראשונה אין ספק באבדונו. אין ספק שהצורה השניה היא לפחות טפשות ואוולות. הלא תראה בהימה אלמה אם רוצה להגיע למקום מסויים, תבחר ללכת בקוו ישר? קל וחומר באדם שהעניק לו אללה שכל, ושלח לו עבד מעבדיו יקרא לו ללכת בדרכו, וידריך אותו לדרך

הטובה והנ כונה, אבל הוא אומר לא: לא אלך בעקבותיך, לא אלך בדרך שתדריך אותי אלי ה, אני אשקיע כל המרץ בעצמי, ואלך שולל בשבילים אפלים מתולתלים עד אשר אשיג מבוקשי!

כל אדם ביכולתו להגיע לזה בקלות, גם אם שקדת קצת, תדע שהמסרב להאמין בשליח אללה, אינו יכול למצוא דרך ישר ה או עקיף כדי להגיע לאללה יתעלה, בוודאי נלקה בשכלו כדי שלא לקבל את הצדק: הן הוא חסר הבנה, והן הוא איש מתגאה, בטבעו קצת עקיפין כדי שלא יקבל את הצדק, או שרוי בחקות עוורת לאבותיו, ואינו רוצה לשמוע דבר שיפריך הרעיונות והרעלים שירש מהם, או יהיה עבד אהב את אלוהו, אינו מוצא בעצמו כוונה לקבלת הוראות השליח , כי חושב שאם קבל את זה, לא ימצא הרחבה לעשות את הזוועות שהתרגל עליהן בחייו. ומי שמוצא בעצמו סבה אחת מהאלה ,אי אפשר לו שילך בדרך הישר של אללה, ומי שאין בו הסבות האלה, אי אפשר שלא יילך בדרך של המשמעת לשליח הצודק ויילך שולל אחרי הוראותיו.

מה שצריך שלא תתעלם ממנו בנידון הזה, שהנביא היינו שליח אללה יתעלה, והוא שמצווה לאנשים להאמין בו וללכת בעקבות הוראותיו וכאילו מי שלא מאמין בנביא ומורד בו, היינו יוצא נגד אללה ישתבח שמו.

יש לך ללכת בעקבות שולט ימשול בך מטעם המדינה שאתה אחד מתושביה, ואם תסרב להכיר בו כשולט בך, כאילו התנגדת למדינה עצמה. הכניעות שלך למדינה וסרבנותך לשליט ישלוט בך, הינם שני ניגודים גמורים. וזה כמו שבין אללה לבין הנביא שנשלח מטעמו. אללה הוא המלך האמיתי לכל האנשים, וכל מי ששלח להם כמדריך וצווה אותם ללכת בעקבותיו, כדאי להאמין ב הם וללכת בעקבותי הם. מי שלא נשמע הוא כופר,הן האמין באללה והן לא.

תולדות הנבואה

קורא יקר, אנחנו רוצים להראות לך עכשיו, איך התחילה ונתגלגלה במין האנושי סדרת שליחת הנביאים, עד שנסתיימה בנבואתו של אחרון הנביאים מוחמד עליו ברכה ושלום.

נודע לך, כי אללה ישתבח שמו יצר בראשית רוח אחת, וממנה יצר שותפה, אחר כך הוציא מהם כל האנשים שאנחנו רואים ברחבי העולם, מחולקים לכל מיני העמים והאומות, הסיפורים של כל האומות הדתיות וההיסטוריות, מגידים כי השושלת של המין האנושי התחילה מנפש אחת. גם כן החקירות של המדעים הנסויים, לא הוכיחו שהיו באיזה מקום בארץ אנשים שונים, יצאו מהם כל השושלות והאומות השונות המשתרעים בכל רחבי העולם היום, התמצית שהגיעו אליה המדענים במדעים האלה שאדם אחד נברא בהתחלה, ממנו הסתעפו השושלות האנושיים הנמצאים היום.

הנפש האחת הזאת שהתחילה ממנה השושלת האנושית אדם בשפתנו, וממנה יצאה המלה "בן אדם" שהמובן שלה הוא האדם. אדם עליו השלום, שאללה בחר בו ועשה אותו שליח לו בעולם, וצווה עליו שילמד צאצאיו דת האיסלאם, זאת אומרת שיראה להם כי יש להם ולכל העולם הזה אל אחד, לכן לכם שתעבדו אותו או תסתייעו בו, תשתחוו רק לו, תחיו חייכם לפי רצונו צודקים ומיושרים, אם עשיתם את זה, יגמל לכם גמול הנדיבים הצדיקים, אם הסת ייגתם ממנו יגמל לכם גמול הרשעים הנוראים.

אבל הטובים הנקיים מצאצאיו של אדם, הלכו בעקבות אביהם, ואחזו במה שהראה להם, החבל המוצק ודרך הישר. מהם שעבדו את השמש, הירח והכוכבים, מהם שעבדו איזה עץ או אבן מסוים, נהר או בהימה, ומהם שחשבו כי יש למים ולאש והחולי והבריאות כוח מכוחות הטבע האלוהי, על כן צריך לבן אדם שיעבוד כל האלים האלה וישקוד להשביע את רצונם כדי שיקיפו אותו בטובותיהם. ככה נולדה

האוולות בתמונות רבות של השתוף ועבודת הפסילים, והסתעפו מהן דתות שונות ברחבי הארץ.

כל זה קרה כאשר שושלת אדם התפרשו בכל רחבי העולם, נחלקו לכל מיני העמים והאומות, כל אומה עשתה לעצמה דת משלה, יש לה המון ציורים וטקסים שאינם נמצאים אצל אף אומה אחרת. ובסך הכל: כאשר האנשים שכחו את אללה רבונם, שכחו את הדת שלו שבא אליהם בה והדריך אותם אליה אביהם אדם עליו השלום, והלכו שולל אחרי תאוותיהם, נחדרו אליהם הציורים, הטקסים והנורמות הרעות בכל מיניהן. והתפשטו ביניהם הרעיונות הבטלות ודעות הבורות, הם טעו בהבחנה ביו המועיל והמזיק, בין הצדק והשקר. לכן שלח אללה שליחיו ונביאיו בכל אומה ואומה, ילמדו את האנשים ויסבירו להם אותו הדבר אשר בא בו לפני כן- אדם עליו השלום, ומזכירים להם מה ששכחו לפני כן, ו מדריכים אותם להשתעבד לאל האחד, א וסרים עליהם השתוף וכבוד האלילים, מדריכים אותם לדרך שאללה רוצה בה בחייהם, ומלבינים להם את החוקים הנכונים ומצווים אותם ללכת בעקבותיהם.

אין מדינה בארץ, מהודו, סין, פרס, עירק, מצרים, אפריקה או אירופה אלא ונשלחו אליה ן שליחי אללה ונביאיו. כל הנביאים האלה הם על דת אחת, שמכנים אותה היום "האיסלאם". אבל ישנם הבדל דק בין דרכי כל הנביאים בהדרכה וחוקתיהם לחיים, כי כל נביא שקד אך ורק על עקירת הסוג המיוחד של בורות ש התפשט באום ה שלו , ותקון רעיונות ההבל שהשתרשו בהם במיוחד, כאשר האומות האלה היו בשלבים הראשונים של התרבות, הנאורות, המדע והשכל, באו הנביאים שלהם בהוראות וחוקות פשוטות, וכאשר התקדמו נתרחב להם רוחב ההוראות, החוקות והדינים. ההבדל הזה היינו הבדל חיצוני בלבד, שהרוח השוררת בכל המנהגים וההוראות רוח אחת, היא יחידותו של אללה בדת, הצדק והנאמנות לעבודה, והאימונה בחיי העולם הבא.

נוראים מאוד התנהגותם של האנשים האלה בשליחים והנביאים, הם פגעו בהם והתעלו על המשמעת להם! הרגו אחדים מהם! הוציאו אחדים מהם מבתיהם! עד כדי שמעטים האמינו בכמה נביאים אחרי שכלו את חייהם בקריאה, אבל עבדיו הנבחרים של אללה, לא רפו ידיהם ולא נכנעו במאמציהם, עד אשר השפיעה הקריאה שלהם והלכו בעקבותיהם גדולי אומות העולם.

והנה אימצה בבורות מנהג מיוחד משלה , כש אומות העולם החליפו הוראות הנביאים אחרי מותם, הכניסו בספריהם דברי שקר והמציאו לפולחנים דרכים חדשים משלהם. מהם שהחלו לעבוד הנביאים עצמם, ומהם מי אמרו: אללה ירד אל הארץ בדמות נביא, ומהם שעשו מנביא שלהם בנו של אללה, מהם ששתפו את נביאם עם אללה באלוהותו. ככה שחקו האנשים בכל הדורות וכל האומות בהוראות הנביאים אחרי מותם. עשו פסילים לאשר שברו לפני כן, ושקדו עליהם, טשטשו הוראות הנביאים וחוקותיהם, ערבבו אותם עם הרבה מטקסי הבורות והנורמות השקרניות והספורים הכוזבים, ערבבו אותם עם החוקים שבן האדם שם משלו, עד אשר לא נותר לבן אדם אחרי כמה מאות שנים דרך שיבחין ב ין קריאת השליחים וחוקתם הנכונה לבין מה שערבבו בו מי שבאו אחריהם.

כך נעלמו בספורים הכוזבים קורות הנביאים האמיתיים, עד אשר לא נותר אצל האנשים דבר יהיה משען להם ומהימן. אך המאמצים של הנביאים לא הלכו כולם בתוהו, נשאר חלק מהצדק והחוק בכל אומה, על אף שטשטשה הוראות נביאה, ערבבה אותה כרצונה.

האימונה באללה ו בחיים הבאים התפשטה בכל האומות בכל סוגי התמונות, כל העולם השלים עם כמה מיסודות היושר וחוק והמוסר, כל נביא גידל האומה שלו והכין אותה לקבלת החוק, שיהיה אפשר להשריר בכל העולם דת אחת מסויימת. תהי הדת היחידה לכל האנושות, בלי שום הבדל בין האומות השונות.

קורא יקר, הראינו לך לפני כן, שנשלחו לכל אומה שליחים מיוחדים. לכל אומה נשלח נביא מיוחד כי האומות בזמנים האלה היו שונות זו מזו, ואינן מתערבבות ביניהן, כל אומה מתקווצת בגבולותיה. בתנאים כאלה, היה קשה שיתפשט בכל אומות העולם, ועמיהן, לימוד משותף כולל ואחיד ; בנוסף ל כך חיי כל אומה היו שונים מזולתה, הבורות הקיפה בכל הארץ, ושררו באמונה והמוסר השחיתות שהיוולדו מהבורות הזאת, וצורותיה משתנות בשנ יי המקו ם והזמ ן. לשם כך היה הכרחי שיבוא לכל אומה שליח ידאג בהוראתה והדרכתה לדרך הצדק, יחסל אשליותיה הטועות, יפרוש - במקומם - הרעיונות הנכונות בהדרגה, יהדוף אותה מ ללכת בדרך הבטיל ה וידריכה ללכת בעקבות החוקים הצודקים הנשגבים, יגדל אנשיה כמו שהאם מגדלת הקטנים שלה. אף אחד זולת אללה אינו יודע מספר רבבות השנים שעברו בגידול אומות העולם בדרך הזו, עד אשר עברו על האנושות זמנים, עברו בהם ימי נערותיה, והחילה לגדול, וקשרו הרבה קשרים עם העליונות התעשייתי ות והמסחרי ות בכל מרכיביה, האנשים כבר יכולים לנסוע מארצות יוון וסין לארצות אירופה ואפריקה הרחוקות בשבילים ימיים ויבשתיים, והתפשטה הכתיבה בכל אומות העולם, נתפשטו המדעים והאמנות, החליפו ביניהן התיאוריות והרעיונות והנושאים המדעיים, והצטיינו בהן הפולשים וגב ורי החיל אשר התישו המדינות השכנות, הקימו ממלכות גדולות, הקיפו יותר ממדינה אחת, וגרים בהן הרבה אומות, וככה נאספו יותר מאומה אחת בסדר מדיני אחד, ופגה ההתרחקות ואי ההכרות, שהיו בין המדינות. אז התאפשר שיירד האיסלאם היחיד וחוקתו היחידה לכל העולם. ואם חזרת עד אשר אלפים שנים מתולדות האדם, תמצא שהוא דורש דת שלמה תהיה הדת של כל האנושות. הבודהית, לא היתה דת שלמה, כי נכללו בה יסודות יצירתיים, בכל זאת התפשטה בארצות סיו, יוון, מנגוליה, באפגנסתן, ובוכרה. אחר כך באה הדת הנצר ות אחרי כמה מאות שנים, אין ספק שאדון המשיח בא בדיני האיסלאם הנקיים, אך מי שבאו אחריו ערבבו את הדת הזאת עם דברים משלהם, עד אשר שלא נשאר אך ורק דת חסרה, קראו לה נוצריות. אף על פי כן

התפשטה הנוצריות בארצות פרס, אפריקה, ואירופה, דבר המעיד כי העולם היה צמא בזמנים האלה לדת עולמית שלמה, אם לא ימצא אותה ישתכנע בדתות אחרות חסרות, יאמין בהן ויתפשטו בו.

נבואתו של מוחמד בן עבד אללה

בזמן הזה שתארנו לעיל, נשלח לעולם ולכל האומות ועמיהן שליח אחד, הלא הוא אדוננו ומורנו מוחמד עליו השלום בארצות ערב, ונסמך להודיע לכל אומות העולם, מה שנזדמן לו מהיושר ודת הצדק והחוק הכולל.

אם תביט בגיוגרפיה של העולם , תדע שארצות ערב הן הארץ הנכונה לשליחות העולמית, היא שוכנת בין יבשת אסיה ואפריקה וקרובה מאוד ליבשה האירופית, הואיל ובזמן ההוא שהיתה בו אומות אירופה הנאורות שוכנות בחלקיה הדרומיים, והמרחק בינה לבין ארצות ערב שווה למרחק שביו הודו לארצות האלה.

גם כן אם תקרא זה שנכתב בספרי הה יסטוריה אודות הזמן ההוא, תדע שאין בעולם אומה נאותה יותר לשליחות הזאת מהאומה הערבית, כדי שסבות החולשה וההדרדרות גלשו בשאר המעצמות והכוחות העצומים, אחרי שהרעידו את העולם כולו. אך האומה הערבית, דאז, היתה אמידה וחזקה. התפתחות העיר ועלייה בתרבות והתפשטות השחיתות באומות האחרות קלקל ה להן סגולותיהן ומנהגיהן. אבל האומה הערבית לא היתה בזמן ההוא חיה בסביליות שתעשה ממנה אומה רכה, משתוקקת לחיי הרווחה, לשחיתות ועוולות, האומה הזאת היתה במאה השישית רחוקה לגומרי מההשלכות הרעות שהתפשטו באומות העולם הנאורות האחרות, היו לה התכונות האנושיות העולמיות שאפשר שיהיו באומה לא הלמה אותה המודרניות, הערבים היו אמיצי לב ולא לוקחים בחשבון את הפחד והאימה, נדיבים, ומקיימים הבריתות, יש להם חופש בחשיבה ובביון, שוחרי חירות ועצמאות, מעדיפים את התכונות האלה על כל תכונות אחרות, לא נכנעים לאומה נוכריה, ורצה בעורקיהם מדת ההגנה על כבודם בקשיחות. חייהם היו פשוטים, אינם יודעים חיי היוקרה והנועם. בלי ספק היה בהם הרבה מעשים רעים ומגונים. אבל מעשי הרע האלה נובעים משלא נשלח להם שליח מאללה מאז

אלפים וחמש מאות שנה, ולא קם להם מנהיג ידאג לתקן את המוסר שלהם וילמדם המודרניות והתרבות, הבורות התפשטה בהם כאשר הם חיו חיי חירות מלאה במדבר למשך מאות שנים, הם הרחיקו לכת בבורות הזאת עד אשר אין אחד יכול לנמס אותם ולהוציא אותם מחשיכות הבהימיות לאור האנושות. אך עם זאת הם היו הנכונים להרעיש את העולם אם התעניין בישרם והוראותם איש גאון, וקיימו בעקבות הקריאה שלו והוראותיו יעד נשגב ושליחות נקייה בעולם.

אומה כזאת שנחשבת גיבורת חיל ואמיצת לב, היתה צריכה לשליחות העולמית להפיץ את המלה שלה ולהשריר אותה בכל רחבי העולם.

גם כן הביט בשפה הערבית, אם קראת בשפה הזאת ולמדת את הספרות שלה, תידע ללא ספק, כי אי אפשר שתהיה בעולם שפה יותר נכונה מהשפה הזאת תואמת לרעיונות העולמיות, יכולה להביע את המובנים הדקים במדע האלוהי וההשפעה בלבבות, שבמשפטים קצרים בשפה הזאת תתבצענה העניינים החמורים, ההשפעה שלה תהיה חזקה בלבבות. המובנים של הקוראן היו זקוקים לשפה כזאת. מחוכמתו הגדולה של אללה ורחמיו הכוללים בעבדיו שבחר בארץ ערב והעדיף אותה לנבואה העולמית. הבה נבהיר הדברים שעשו מאיש שבחר בו אללה לנבואה, איש אין לו דומה בעולם.

הוכחות על נבואתו של מוחמד

במבט לאחור 1400 שנים מתולדות העולם, תידע שלא היו ברק, טלופינים, רכבת או מכונית, לא מדפסה, עתונות לא היו יוצאות לאור ולא הוצאו ספרים לאור, גם כן לא היה קל לאנשים במסעותיהם כמו בימים האלה, כל מי שירצה לנסוע מחבל לחבל אחר, יילך ברגלים חודשים רבים, כאילו ארצות ערב היו בזה מנותקות משאר הארצות שבעולם. נכון שמסביב לה היו ארצות פרס והרומאים ומצרים, אבל הרי החול המשתרעים בכל עבר היו מפרידים בין חצי אי הערב לבין כל המדינות האלו.

נכון שהסוחרים הערבים היו נוסעים למסחר במדינות אלה על גבי הגמלים, והם שוהים שבועות וחודשים בדרך אליהן, אבל יעדן של הנסיעות האלה לא היה יותר מקנית הסחורות ומכירתן. ארץ הערבים עצמה, לא היתה בה עיר מפותחת, אין בית ספר ואין ספרייה, לא התפשטו המדע והלמידה בין האנשים. מעטים מאד שהיו יודעים לקרא ולכתב. ידיעתם בקריאה והכתיבה לא חרגה מהנחיצות שתועיל להם לדעת המדעים והאמנות שבחוץ לארצותם באותם הימים, לא היתה להם ממשלה מתעניינת באחוד, לא היה חוק מצווה אותם ואוסר עליהם, כל שבט עצמאי פועל לבדו, גזלו את האנשים ושללו בחופשיות, שפכו הדמים במלחמות האזרחיים המתמשכות. לא לקחו את נפש האדם בחשבון, מי רוצה להרוג יהרוג בקלות גמורה, ושולל את רכושו של הנהרג. לא היה בהם שמץ של תרבות, התפשטו ביניהם כל מיני הרעות ומשקאות החריפים וההמורים, היו פושטים בגדיהם בלי בושה, עד אשר נשיהם סבבו בבית המקדש עירומים, לא ידעו המותר והאסור מבחינת הדת. ההתנהגות בחופשיות הגיעה בהם עד אשר אין בסיס, חוק או תירוץ מוסרי גובל את התנהגותם, מסרבים להישמע וללכת אחרי כל מושל שהוא. יתר על כן הבורות כבר השתרשה בהם, עבדו את האלילים והשתחוו להם, אם נסעו והתאהלו באיזה מקום ומצאו בו אבן נהדר, עשו ממנו אל להם, השתחוו לו כדי שיסייע להם בעני יני חייהם, כלומר הראשים שסירבו

להיכנע לאף אחד היו נכנעים לאבנים ופסילים, חושבים שהאבנים האלה מסייעות להם בחייהם, מגשימות את תקוותם ומשאות נפשם.

באומה כזאת ובנסיבות כאלה נולד תינוק שאביו מת לפני הולדתו, אחר כך נפטרה אמו וסבו בעודו נער. איזו נמוסים יהיו לו אפילו בסביבה מתמוטטת זו אם היו הוריו וסבו עודם בחיים.

כאשר גדל מצא את עצמו רועה צאן עם עמיתיו מבני הערבים. וכאשר גדל עסק במסחר. ולא ידע בכל חייו אלא הערבים האלה שכבר הראינו את אורחי חייהם. לא ידע קרוא וכתוב, מנהגיו והמוסר שלו ותכונותיו והדעות שלו היו שונים לגמרי מכל אלה אשר ידעה האומה שלו, לא שיקר בדבריו, לא פגע באף אחד בידו או בלשונו. איש נעים, סיחו נעים, כל מי שישב אליו פעם אחת נמשך אליו. לא היה לוקח דבר אפילו חסר ערך בדרך לא טובה, היה אמין וצודק בדבריו, דבר שהמריץ הרבה מבני אומתו שיפקידו בידו את נכסיהם היקרים, והוא שומר עליהם כמו ששומר את נפשו והונו, האנשים היו נשענים עליו, מאמינים ביושרו, עד אשר כנו אותו הנאמן. היה ביישן לא הראה גופו ערום לאף אחד, כאשר היה בגיל העמידה, היה מנומס, מואס את הרע והרעות, אף על פי שהוא גדל וחי כל חייו עם אנשי הרע והרעות. היה נקי חף בכל פעולותיו. נקי הלב, חש צער כאשר רואה את בני עמו שוללים ושופכים את הדמים. חותר לגשר ביניהם בכל פעם שתתלקח המלחמה והקרבות. רחום נעים משתתף עמם בכל האסונות שפוקדים אותם, עומד לצד היתומים והאלמנות, מאכיל את הרעבים, מכניס הליכים, מיטיב להם, עומד לצדם בנוראות והפסדות. היה נבון, חד בשכלו, נטש עבודת האלילים והפסילים, על אף בני עמו עבדו לאלילים, והדת אשר ירשו מאבותיהם בכל הדורות, לא השפיל ראשו לאף אחד, לבו היה מנבא לו שכל מה שבארץ או בשמים ראוי שיעבוד אותו, ואללה הוא האל האחד והיחיד שאין שותף עמו, אי אפשר שיהיה לו שותף, האיש הזה היה מתנוצץ כמו האבנים היקרים בין המון האבנים או כמו מתנוצצת המנורה באפילת הליל.

אחרי שחי עם עמו חיים נקיים נשגבים, והיה בן ארבעים, נמאסה לו האפילה הזאת הרובצת בחברה מכל עבר, ורצה לנוס בנפשו מים הבורות ואנדרלמוסיה הגואה הזה, והשחיתות המוסרית והמעשית, הכפירה והאלילות, דבר שלא היה מתאים למה שנברא עליו. החיל לצאת ממכה, שוהה ימים רבים בעולמו הנפרד, יבריא את רוחו ולבו בעבודת אללה ומאיסתו לאלילים, מסתכל וחותר אחרי אור יפיג את האפילה החופפת בעמו, רוצה בדבר יתקן בו את העולם המלא בכל מיני השחיתות והאנדרלמוסיה.

שמה היה משתנה באורחו, פתאום מתמלא לבו באותו אור שהיה משתוקק לו בטבעו, התמלא בכוח שלא היתה לו לפני כן, יוצא לעמו מהמערה וקורא להם: הפסילים האלה שאתם עובדים ושוקדים עליהם אינם מזיקים או מועילים לכם, לכן צריך להתרחק מהם, הארץ הזאת, השמש, הירח והכוכבים וכל מה שבשמים והארץ, נבראו על ידי אללה לבדו. הוא בוראכם ומפרנס אותכם, הוא אשר ימית אותכם ואחר כך מחייה אותכם, אל לכם לעבוד אל אחר, לא תסתייעו באף אחד זולתו, לא תבקשו עזרה אלא ממנו, גם צריך שתפסיקו כל מיני השדידה, הגזילה, השחיתות, התמכרות לאלכוחול וההימור, היו צודקים בדבריכם ומעשיכם, לא תהרגו נפש אך ורק לפי החוק, לא תגזלו מן האנשים כספיהם, לא תקחו דבר לא תתנו אותו אלא לפי החוק, כולכם בני אדם ובני האדם כולם שווים. הכבוד וההעדפה אינם ביחוס, ולא בצבע והתלבושת, לא באצילות ועושר, הם ביריאת אללה ועשיית הטוב והיושר. מי מיושר יירא אללה ועוזב את הרעות, זה הוא האציל באנושותו, מי שלא כך, אינו אציל ואינו מועדף במה שהוא, ואין לו מקום בעולם הבא. כולכם נאספים לאללה אחרי החיים הזאת בעולם, לא מועיל לכם בבית משפט הצדק שלו תיווך ,השתדלות או שוחד. אצלו אתם לא נשאלים על הייחוס הנשגב שלכם, רק מועיל לכם האימונה שלכם ומעשיכם הטובות, מי מכם מאמין ועושה טובות ייכנס לגן עדן, ומי שאין לו דבר מזה, יפסיד הפסדה גמורה ויהיה משוכני גיהנום.

אבל בני עמו החילו לפגוע בו, כי ראו שהוא פוגע באלילים שלהם, ציוריהם, והבוריות שהם ירשו מאבותיהם, הוא מנע מהאנשים לעבוד האלילים והפסילים וקרא להם להתאסלאם, לכן הם פגעו בו וקו יללו אותו והשפילוהו, ידו בו באבנים, צרו לו, זממו להרגו, המשיכו להתעלל בו בכל מאודם, עד אשר נאלץ, אחרי שלוש עשרה שנים, להגר מעיר הולדתו. אבל לא השפיעו רצונם עוד, והמשיכו להתעלל בו ולהפריע לו בעיר שהתיישב בה אחרי עזיבתו את המולדת שלו.

למה סבל העבד הנקי הזה כל זה מבני עמו? הוא רצה להראות להם את הדרך הישרה של הצדק. פתו אותו שימנו אותו למלך עליהם, או שיאספו לו מכספם, עד אשר שיהיה הכי עשיר ביניהם, על תנאי שיחדול מקריאתו לאללה ; אולם הוא סרב כל זה, והתעקש להמשיך בקריאתו. האם אפשר שיהיה בעולם איש יותר נקי וישר ממנו? לא סבל כל זה וכל הכאבים בשביל עצמו, אבל לטובת האחרים העובדים אללה, הם מיידים אותו באבנים וקוראים לו במלים הכי גסות, אבל הוא מטיף להם וקורא אך ורק בטובות .

לך להרהר עכשיו קצת בשנוי הגדול שהתחולל בו אחרי יציאתו מהמערה, היו הדברים שהוא אומר לאנשים בשיאם של הרטוריקה, אף אחד לפניו או אחריו לא בא בדומה להם. לא נעלם ממך שהערבים היו מתגאים בשיריהם, ובנאומים ושליטתם בשפה ובלשון הערבית , הוא התגרה בהם שיבואו בסורה כמו הדברים האלה, לא יכלו והשפילו את ראשם בהרגשת חוסר, מפליא יותר שהלשון שהשתמש ודבר בה ב שיחותיו עם האנשים ובנאומיו, לא היתה שווה לדברים האלה ברטוריקה שלהם, אם הקבלת בין הדברים האלה ונאומיו ושיחותיו ודבריו עם האנשים, יתבהר לך ההבל הברור ביניהם.

האנאלפבית הז ו, שנולד ושהה בכל חייו בין האנאלפיים במדבר, התחיל לאמר פתגמים ודרשות לא בא בהם לפני כן, ולא יכול אף אחד אחריו לאמר כמוהם, גם כן האנשים לא שמעו כמוהם ממנו לפני כן עד אשר היה לבן ארבעים והתגלתה לו ההשראה.

האנאלפבית הזה שם חוקים במוסר ומדעי החברה, המדיניות ושאר העניינים האנושיים, הגדולים בחכמים והמדענים לא יכלו לדעת את סודותיהם, על אף רחב יד יעתם ונסיונם, ככל שיתרבו נסיונ ותיהם בימים, יגלו עוד בעתיד חוכמת החוקים האלה וכוונ ותם. האנאלפבית הזה שם את חוקותיו לפני יותר משלוש עשרה מאות, אך איננו יכולים למצוא בהם היום חוק אחד צריך לשנותו או לעיון בו מחדש, סעיף אחד אפשר להשמיטו או להסרתו ממקומו, על אף שהחוקים האחרים שונו הרבה .

במשך עשרים ושלוש השנים האלה, נהפכו הרבה מאויביו שארבו לו, וזממו להרוג אותו, לא חסכו מאמץ לפגוע בו, לחבריו המוכנים לפדותו ברוחותיהם, כל זה הודות למוסר שלו, אצילותו והוראותיו הנשגבות. קמו עליו כוחות עצומים, נשברו אנשיהם והשתכנעו לו, וכאשר הנחיל תבוסה בהם לא נקם מאף אחד, הוא הקיף אותם בחסדיו ואצילות יו, הוא סלח למי שהרגו את דודו ואחיו ביניקה- חמזה בן עבד א ל מוטלב- בקעו לו את הבטן ואכלו את הכבד שלו, עם זאת סלח להם ולכל אשר ידו בו באבנים והוציאוהו מ עיר ה ולדתו. לא זמם לאחד מהם, לא הפיר בריתו עמהם, בזה הוא אילף כל לבבות הערבים סביבו, עד אשר הוציא אותם- בהשראתו- מאפילות הבורות, הפך אותם לאומה חלוצה בסדר ו בנמוסים. הערבים שלא היו נכלאים באיזה חוק, הוא הוציא מהם אומה נהדרת בשמירת הסדר והחוק, אין כמוה בתולדות העולם. מי שלא היו משתכנעים במשמעת לאף אחד ולהוראותיו, הפך אותם לנגררים לאומה גדולה ומוכנים לפדות אותה ברוחותיהם והונם. מי שלא היה בהם איזה מוסר ונמוסים, התעלה בתנהגותם ונמס מוסרם, עד אשר אומות העולם היום נדהמים כאשר קוראים קורותיהם ודיניהם בספרי ההסטוריה והם אשר היו בשפלה בעמים והחלשים בהם, בזכות האיש הזה והשפעתו עליהם, והדרשתו למשך עשרים ושלוש שנים העמיק להם כוח ששעבדה להם מדינות פרס, רומה ומצרים, התחילו להורות לכל העולם את הכבוד והתרבות והאנושות, התפשטו דיני האיסלאם והשריעה בכל רחבי אסיה, אפריקה ואירופה הנידחת.

זו היא הירושה שהשאיר האיש האנאלפבית בערבים, ומה שעשה בשאר אומות העולם, הוא הרבה יותר מזה ומפליא. הוא חולל מהפכה גדולה בדעות ו במנהגים ו בחוקות של כל תושבי העולם, ואם תעיין באלה שסרבו ללכת בעקבותיו, וחלקו מהוראותיו, ונהפכו לעוינים לו, קל וחומר אלה שהלכו בעקבותיו והפכו אותו למדריך להם בחייהם, הם לא יוכלו למנוע את השפעת האיש הזה עליהם. העולם דאז שכחו יחידותו של אללה, בא האנאלפבית הזה להזכיר אותם בה מחדש, עד אשר כל דתות האלילים ועובדי האלילים אינם מוצאים היום חוץ מהקריאה ליחודו של אללה, גם כן היו העקרונות שהעניק לאנשים במוסר ונמוסים משפיעים על המוסר של כל האומות בעולם.
העקרונות ששם אותם בחוק, המדיניות ומדעי החברה, הן נכונות וצודקות ומדויקות, דבר שעשה את האויבים והמכחישים לדבריו מצטטים מהן, ועודם מצטטים ושודדים עד היום הזה.

האיש הזה כפי שהראינו לעיל, נברא על הטבע, באומה של בורות וגסות, כל עבודתו היתה ברעיית צא ן או במסחר עד גיל הארבעים, ולא קבל איזו הוראה או חנוך, איך אפשר שיתאספו בו כל תופעות השלימות האלה בבת אחת עד שהגיע לארבעים? מאיפה לו כל הדעות והידיעות האלה? מאיפו לו הכוח הבלתי רגיל הזה?! אתה רואה אותו מפקד שאין כמוהו במפקדי הצבא, ושופט מיומן בכל השופטים, ומחוקק נהדר במחוקקים, והוגה דעות נפרד בין הפילוסופים, ומתקן מחדש בין מתקני המוסר והסיביליזציה, מדינאי פקי בין המדינאים. גם כן רואה אותו עובד אלוה ו שעות רבות בליל, על אף עסוקיו הרבים החשובים ביום, גם כן ממלא את זכויות נשיו וילדיו וכל בני המשפחה, משרת את העניים והדלים, מנחם את פגועי האסונות והיתומים, חי חיי העניים בכל המלכות הגדולה שזכה בה, ישן על מחצלת של קש, לובש המחוסבס, א וכל היבש, עוברים עליו ימים ואינו טועם בהם שום אוכל.

אם הוא אמר לאנשים אחרי כל הנפלאות האלה: אינני כמוכם, אני מעל המין האנושי, לא יוכל אף אחד לאמר שהוא שקרן, ומכחיש את

קריאתו. אך הוא לא אמר את זה, לא טען שהכשרונות הבלתי רגילים האלה הם שלו, אמר שכל מה שיש ל ו הוא מאללה, וכ י הדברים שבאתי אליכם בהם הם לא משלי, לא חשבתי בהם, אבל הם מאללה, הם דברי אללה והזכות לו לבדו, כל מה שאעשה, אינו כשרון מיוחד שלי, אבל אללה הוא שהדריך אותי אליו, ואיני עושה שום דבר ולא אומר אותו אך ורק לפי צוו אלוהי.

אחרי כל זה תגיד לי: למה לא נאמין לאיש הצודק הזה, ולא משלימים שהוא נביא שנשלח מעם אללה?

ראה את כשרונותיו, האנושות לא הולידה לפניו ואחריו איש שווה לו. את צדקתו ונאמנותו, הוא לא מתגאה בהן, לא רוצה את ה שבחים לעצמו, הוא מחזיר את כל זה לאללה שהעדיף אותו מבין כל בני האד. עלינו אחרי כל זה להאמין בכל שהוא אומר?! ולמה אנחנו טוענים שהוא משקר כאשר הוא אומר: כל הכשרונות האלה והשלמות שלי הם מאללה, ונאמר לו: הן זה אתה שהמצאת ונובע מהמוח שלך ומרעיונותיך!! האיש הצודק והנאמן הזה, סרב לייחס לעצמו את הטובות שהיה קל יותר שייחס אותם לעצמו, ואף אחד זולתו יודע את מוצאם אם הוא עשה את זה - לפי כך - שיש לו אישיות מעל כל בני האדם, לא יכול אף אחד להפריך את אמירתו, מי צודק מהאיש הזה ויותר נקי ונאמן ממנו?!

אבל האיש הצודק הזה הוא אדוננו ומורנו מוחמד בן עבד אללה, צדקתו, פעולותיו הנשגבים ומוסרו הנעלה הם ההוכחה על נבואתו, מה שקרה בחייו הטובים מקורות, כולם רשומים בספרי ההסטוריה. כל מי שיקרא בלב תמים מחפש את החוק והצדק, בלי ספק מעיד לו לבו כי הוא נביא שליח אללה, וכי הדברים שהציג לעמו הם הקוראן הנכבד שאנחנו מדקלמים אותו, וכל מי שיקרא בו בלב תמים יבין את מובניו, צריך לו להכיר שהספר הזה מונחת מאצל אללה יתעלה, ואף אחד מבני האדם אינו יכול לחקותו.

חתימת הנבואה

צריך לך עכשיו לדעת שהדרך לידיעת האיסלאם, ודרכו הישר ה היא הוראות הנביא והקוראן הנעלה, ושמוחמד עליו ברכה ושלום נביא נשלח אל המין האנושי כולו, ושרשרת ההשראה והנבואה והשליחות נסתיימה בו, אללה שלח באמצעותו כל האור וההדרכה שרצ ה לשלוח לאנשים. כל מי שבקש את החוק ורצא שיהיה עבד מוסלמי לאללה, צריך לו שיאמין בחותם הנביאים, ויישמע כליל לכל ההדרכות וההוכחות שהביא, ויילך בדרכן.

עדות חתימת הנבואה:

אם נוכחת לדעת האמת של הנבואה, תידע שהנביאים אינם נולדים בכל יום, גם כן לא כדאי שיהיה לכל אומה נביא בכל עת, כי חייו של הנביא הם חיי ההדרכה ו ההוראה שיבוא בהם, הוא חי כל עוד ההדרכה שלו חיה. כל הנביאים הקדמונים מתו, כי האנשים החליפו את הוראותיהם וערבבו בהם ככל רצונם, היום לא נמצא ספר מספרם בצורתו המקורית, וההולכים בעקבותיהם לא יכולים לאמר שיש להם ספרים בצורתם המקורית, גם האנשים שכחו האוטוביוגרפיה של הנביאים האלה, ואינם יכולים למצוא את הקורות הנכונות שלהם, עד כדי כך שאי אפשר לקבוע את זמנם או מקומם שנולדו בו, ומה שעשו בחייהם, גם כן אי אפשר שהאנשים יידעו היום, איך חיו הנביאים האלה, ומה שהורו בו ומה שאסרו אותו, זה הוא המוות שלהם.

אך הנביא שלנו מוחמד עליו ברכה ושלום , עודינו חי כי ההנחיה שלו חיה, והקוראן שאללה הוריד עליו עודינו בידינו בצורתו המקורית, לא הוכנס איזה שנוי לאות מאותותיו, נקודה או תנועה מתנועותיו, והאותוביוגרפיה שלו וקורות חייו וכל מעשיו ודבריו נרשמים ושמורים בספרים למרות כל השנים הרבות שעברו, כאילו אנו רואים היום את הנביא במו עינינו, ושומעים את דבריו באוזנינו, אין בעולם איש נשמרו כל קורות חייו כמו שנשמרו קורותיו של הנביא מוחמד עליו ברכה

ושלום, ואפשר שידריך אותנו ונלך בעקבות יו בכל ענ יין מענייני חיינו בכל עת, זאת היא ההוכחה שהאנשים היום אינם זקוקים לנביא יישלח אליהם מאללה אחרי מוחמד.

אי אפשר שיישלח נביא אחרי הנביא מוחמד אך ורק לסבה אחת מן הסבות האלה:

1- הוראותיו של הנביא הקודם טושטשו, והיה צריך שייראו לאנשים פעם נוספת.

2- הוראותיו של הנביא הקודם אינם שלמים על כן צריך להשלימם.

3- ההוראות של הנביא הקודם נצטמצמו באומה מיוחדת, וישנם אומה אחרת או כל האומות צריכים לנביא כמוהו.

כל שלושת הסיבות האלה לא נמצאים היום:

1- כי הוראותיו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום עודם בחיים, ובידינו אמצעים מאפשרים שנידע בהן בכל זמן מה הוא הדת שלו, איזו הדרכה בא ה מאללה, מה דרך החיים שהפיץ בין האנשים, ומה הדרך שנאסר להדוף את האנשים ממנה. אם ההדרכה שלו עודנה חיה ובהשגת יד, אז אין צורך לנביא אחר יחדש אותה ויציגה לאנשים מחדש.

2- העולם קיבל את דיני האיסלאם בנבואתו של מוחמד עליו ברכה ושלום, על כן אין צורך היום להוסיף אליהם או לחסוך מהם שום דבר, גם כן אין בהם דופי כדי שיבוא נביא אחר אחריו לתקן אותם, הסבה השניה איננה עוד.

3- נבואתו של מוחמד עליו ברכה ושלום היתה לכל הבריות, ואינה נצמצמה באומה מסויימת או בזמן אחד. על כן אין עוד צורך שיישלח לאיזו אומה נביא מיוחד, ככה נפסלה הסבה השלישית גם כן.

לכל זה נקרא מוחמד: אחרון הנביאים.

אין צורך לעולם היום בנביא אחר, הם צריכים אנשים יילכו בעקבות הנביא, ודורשים מהאנשים ללכת בעקבותיו להבין ההדרכה שלו, ופועלים לפיה, ומקימים בארץ מדינת החוק שבא בו מוחמד מאללה ישתבח שמו ויתעלה.

האימונה והמשמעת

קורא יקר, כדאי לך לפני שנמשיך, שתחזור קצת אחורה ותסקר פעם נוספת מה שנצטבר לך מהפרקים הקודמים:

1 - ללא ספק האיסלאם הוא המשמעת לאללה ישתבחשמו ויתעלה, וקיום הוראותיו, אך אין דרך לידיעת מהותו של אללה ותכונותיו, הדרך שבה ירצה מעבדיו להמשיך בה את חייהם, והאיכות הנכונה למה שיקרה להם אחרי המוות כגמול או עונש על פעולותיהם. ההגדרה הנכונה לדת האיסלאם היא שנאמין בהוראות הנביא ונעבוד אללה לפי ההדרכה שלו". כל מי שעזב את ההדרכה של הנביא, ולא הלך בדרכה כאמצעי להכיר את אללה והחוק שלו, אינו מוסלמי, אפילו אם טען שהוא נשמע והולך בעקבות חוקיו.

2 - בעבר נשלחו הנביאים לכל אומות העולם, כל נביא נשלח לאומה נפרדת, פעמים נשלחו לאומה אחת כמה נביאים זה בעקבות זה. האיסלאם הוא השם של אותו דת שבא בו נביא מסוים לאומה כל שהיא. על אז נשאר האיסלאם באמת אחת בכל הזמנים וכל האומותל ונקרא לדתות האלו בשם האיסלאם, אך היו כמה שינויים בדיני כל האומות כלומר חוקותיה ודרכי עבודתה. לא היה צריך לאומה שתלך בעקבות אומה אחרת, אבל צריך לה להאמין בכל הנביאים של אללה.

3 - כאשר נשלח הנשביא מוחמד עליו ברכה ושלום לכל העולם, השלים אללה בו את דיני האיסלאם, שהוריד לכל האנשים להיות להם שריעה אחת, מסויימת. לא

היתה שליחותו לאומה מסויימת, או זמן מסויים, היתה לכל האנשים בכל הדורות, לכן הפריך בשליחותו כל מה שהיה לפניו משאר הדינים של האיסלאם שבאו בהם כל הנביאים לכל האומות. לא יבוא לאנשים נביא אחר או שריעה אחרת אחריו עד יום הדין. האיסלאם עכשיו הינו ההליכה בעקבות הנביא מוחמד, שלא יישלח אחריו מאללה איש אחר כדי להאמין בו ויהיה האדם כופר אם הוא לא יאמין בו.

קורא יקר, בוא עכשיו להכיר את הדברים שעלינו להאמין בהם לפי הוראות הנביא:

האימונה באללה:

הצוו הראשון והחשוב בצוואותיו של הנביא ושעלינו להאמין בו, הוא שאין אלוה מבלעדי אללה ".האמירה הזאת היא שיוסד עליה בניין האיסלאם, המבדילה בין המוסלמי והכופר והמשתף ועובד אלילים, היא גם הגורמת להבדל העצום בין האדם המאמין בה והאדם המואס אותה. המאמינים בה הם חבורה שיש להם ההצלחה והאושר וההעלאה בעולם הזה ובעולם הבא, ומי שפונים לה עורף מפסידים את הכל בעולם הזה ובעולם הבא.

ההבדל הגדול בין שני האנשים האלה אינו הוא שאחד מהם הוגה במילת היחוד (אין אלוה מבלעדי אללה) אלא שעליו להאמין בה גם בלבו ובשכלו.

האם החולה יכול להגות את שם התרופה שלו כדי להחלים? או עליו לקבל את התרופה בפה. זה הוא ההבדל בין השניים. גם כן המלה הזאת" אין אלוה מבלעדי אללה" לא תועיל לך אם הגית בה בלי לחוש את המובן שלה, או בלי שתדע את המשמעות שלה, או תהיה בטוח באחריות הגדולה שלקחת על עצמך. תרגיש בהבדל האמיתי כאשר המובן של המלה הזאת יגע בלבך, ותהיה בטוח בטחון מלא באמיתותה, הבטחון שלך לא יהיה פחות מהבטחון שהאש היא דבר משריף, כלומר כפי שהאימונה שלך בתכונת האש מונעת ממך לשים ידך בה, או כפי שאין אלוה מבלעדי אללה מונעת ממך שתבוא בדבר קטן או גדול מן השתוף או הכפירה, באימונה או בעבודה.

המשמעות של " אין אלוה מבלעדי אללה "

קורא יקר, עכשיו עליך לדעת את המשמעות של המילה "אלוה". המובן בלשון הערבית: "הזכאי לעבוד אותו" כלומר מי שזכאי בגודלו ורמתו העליונה, שיעבדו אותו כל האנשים, וישפילו ראשם בעבודה. גם כן המובן של המלה אללה כולל: שיש לו כוח עצום לא יוכל השכל להבין מובנה", גם כן "שאינו צריך לאף אחד, והכל צריכים אליו זקוקים לעזרתו בכל ענייני חייהם". בנוסף לכך "מי שהוא נסתר מעיני האנשים, כלומר שכוחותיו לא נראים". המלה "כודה" בפרסית "דיותה" בהודית, ו"God " באנגלית כולן נרדפות למלה "אללה", גם כן יש בשפות העולם האחרות מלים זהות למלה הזאת.

המלה "אללה" היא שם פרטי לאללה המתנשא. והמובן של "אין אלוה מבלעדי אללה" הוא לבדו בעולם הזה הזכאי שהאנשים יעבדו אותו, וישתחוו לו במשמעת ועבדות. הוא לבדו הבעל של העולם הזה ומושל בו, כל דבר נזקק אליו ולעזרתו, הוא שאחרי החושים.

האמת של " אין אלוה מבלעדי אללה" :

זו היא המשמעת של "אין אלוה מבלעדי אללה". בוא נגלה את האמת של המלה הזאת.

כל מה שנודע לנו על חיי האדם מאז קודם וכל מה שנראה מעקבות אומות האנושות בעבר ובהווה, מראה שהאדם בכל הדורות לקח לעצמו אלוה ועבד אותו. כל הנמצאים היום בכל רחבי העולם, אומות ועמים, הגסים בהם והמודרניים, מוצאים לעצמם אלוה ועובדים אותו, זה מעיד על השתרשות התדמית של האלוה ברוח האדם, ויש בו דבר מכריח אותו לקחת אלוה מבין האלים כדי לעבוד אותו. מה הסבה לכך?. ביכולתך לדעת את זה כאשר תביט לתוך עצמך, ולכל אורחי החיים לכל האנושות.

בן האדם נברא אך ורק על העבדות, והוא דל נצרך, חלש מטבעו. ישנם הרבה דברים הוא נחוץ להם כדי שיישאר בחיים, אינם בהשגת ידו ואולי יזכה בהם פעם אחת ולא יזכה פעם אחרת.

ישנם הרבה דברים מועילים לו והוא רוצה להשיג אותם, אולי הוא יזכה בהם פעם אחת ולא יזכה פעם אחרת, כי זה מעל יכולתו.

גם כן ישנם הרבה דברים שמזיקים לו, מאכזבים אותו, מחמיצים את מאמציו, מביאים לו את האסונות והמחלות, הוא רוצה להדוף אותם מעליו, ייהדפו פעם ולא ייהדפו פעם אחרת. זה מעיד שכל הבא אליו או הנדחה מעליו, אינו ביכולתו של בן האדם.

ישנם הרבה דברים שגודלם, יוקרם ממלאים אותו אימה: רואה את ההרים והנהרות, החיות הטורפות המפחידים,

יראה סערות הרוחות והשטפונות, ורעידות האדמה, יראה הרבה ממראות הרעם וקדרות העננים השחורות, נוגה הברק וירידת הגשמים, מה גדולים הדברים האלה? איזו חזקה וגודל להם בעיני האדם, מה חולשתם ושפלתם וחוסר אוניו נוכחם, זה שנראה לו כאשר יביט בדברים האלה ויעיין במהותם.

כאשר רואה את התמונות האלה, ומעיין בחולשתו וחוסר אוניו, תהיה בלבו הרגשה שהוא עבד חלש זקוק לזולתו. כאשר תהיינה בו ההרגשה הזאת שהוא עבד חלש וזקוק לזולתו, ובהמצאות את ההרגשה הזאת בלבו, תימצא בו דמות האל שתדמה לו הידיים אשר בבעלותן כל הדברים הגדולים האלה, וההרגשה בגדולתן ועליונותן מכריחה אותו להרכין את ראשו בעבדות ומשמעת, ההרגשה בכוחותן המועילות מכריחה אותו גם לפשוט ידו אליהן שואל צועק, גם ההרגשה בכוחן המזיקה מכריחה אותו לפחוד.

כאשר יהיה האדם בשפלת הבורות, יחשוב כי הדברים האלה שהוא רואה, או מרגיש ביעילותם או בנזקם לו, הם דברים עצומים וחזקים, הן "האילות" האמיציות, לשם כך תראה אותו עובד את החיות הטורפות, הנהרות, ההרים ומשתחווה להם, עובד את הארץ, האש, המטר, הרוחות, הירח, השמש והכוכבים ... ועוד.

אבל כאשר תתפגה הבורות הזו קצת, ויחדר אליו שמץ של מדע ואור, יידע שכל הדברים האלה הינם חלשים וחסרי אונים כמוהו, והמוות מגיע לגדולי החיות והענקים בהם כמו שהוא מגיע לבנאלי בחיות והתפל בהם, והנהרות הגדולות מתייבשות וישקעו מימיהן ותמיד הן חשופות להשתרעות והתקפלות, האדם שובר את ההרים וחורת

אותם, והארץ אינה יכולה לפרות מתוכה בכוחות עצמה. אך כדי שתעשה את כל זה צריכה מים, תתייבש ותהיה מבוצרת כאשר לא מוצאת את המים המספיק לה, המים לא באים משמים בכוחות עצמם, אבל מביא אותם האוויר שנושב ומניע את העננים, האוויר אינו יכול לנשוב ויהיה מועיל או בלתי מועיל לאנשים בכוחות עצמו, כל זה חוזר לסיבות אחרות, וכן רואה שהשמש, הירח והכוכבים בשמים כולם נכנעים לחוק יציב אינם חורגים ממנו כליל. הנה יידע שהדברים האלה הנראים לעין נשענים בעבודתם על כוחות נסתרים בעולם הן אשר שולטות בהם, והן הכל יכולות, מכאן תיווצר באדם האמונה באלים הרבים הנסתרים, ויחשוב כי האור, האוויר, המים, החולי, הברירות, היופי, והכוער, כל מהם יש לו אל מיוחד, יצייר לו תמונה מדומיינת , וישתחווה לה.

כאשר יתמלא האדם באור המדע והידיעה, יראה שבסדר העולם חוק מקפיד ושולט, ויראה איך האוויר נושב, והגשם יורד, איך ינועו כוכבי הלכת בשמים, ויתחלפו העונות, איך יתפשלו הפרות והזרעים בחוק שולט, ואיך יתייחדו כוחות רבים ויעבדו בשותפות בסדר הזה. ויראה בדיוקו של החוק הזה, כי בעת המשוער לכל הפעולות האלה בעולם הזה, מצטברים בו סיבותיו ומשתפים פעולה ביניהם בלי אחור. ככה אם תביט בעולם הזה ובסדרו המדויק, תצטרך להשלים כי יש לכל העולם אל הוא הגדול בכל האלים, שולט בהם ועומד בראשם, כי אם היו האלים האלה המבוזרים חופשיים במעשייהם, נפרע סדר העולם וישררו השחיתות והאנדרלמוסיה. הוא קורא לאל הגדול הזה "אללה, או"ברמישור" או " כדאעי כדאיכאן" אבל משתף עימו אלים האלה הקטנים, וחושב כי האלוהות כמוהה כמו המלכות החילונית של העולם שלנו, כי כמו שיש למלך

בעולם הרבה שרים עוזרים לו ונשען עליהם, מתייעץ אתם בכל ענייני מלכותו, ומפקיד בידם הרבה מתפקידיו, גם האל הגדול הזה מסתייע באלים הקטנים בניהול ענייני העולם הזה, שאי אפשר להגיע אליו או להתקרב ממנו, אם לו יקפיד על הטבה לאלים הקטנים האלה, לכן על האדם לעבוד אותם, ולשמור עליהם. יחסה עצמו מכעסם, ויעשה מהם אמצעי להגיע אל האל הגדול, פושט ידיו אליו בסיוע, בהתנצחות, מקדים הנדרים ומעלה הקורבנות וישקוד להרצין אותם.

גם כן כאשר יעלה האדם במדע ונבונות, יפחת מספר האלים אצלו בהדרגה. יחשוב באלים שעבדו אותם הבורים, ויביט בכל אחד לחוד, יידע שאינם אלים, אלה הם עבדים כמו כל העבדים האחרים, אם לא היו פחות מהם בכל ובחולשה, יעזוב אותם ויחדול מעבדותם אחד אחר שני, עד שבסופו של דבר יישאר מהם אל אחד, אך יישארו בהרהוריו הרבה מאי ידיעת מהותו של האל האחד הזה, יש שחושבים שלאללא גוף כגופותינו, יושב ורואה את האנשים עובדים אותו ומשתחווים לו. מהם שחושב שיש לאללה רעיה וילדים, גם כן הוא מוליד כמו בני אדם, מהם שטוען: אללה יורד אל הארץ בדמות אדם, ומהם שאומר: "אללה התפטר ועזב את העולם הזה אחרי שברא אותו והוא נמאס ממנו, עכשיו נח באיזה מקום", מהם שאומרים: "יש צורך בשתלדנות השדלנים המגנים ורוחות הקודש ומסתייע בהם כאמצעי לו", מהם שמדמה בתוכו דמות של אללה ורואה שצריך לשים אותה לפניו כאשר הוא עובד, ככה יישארו במוח שלו הרבה אשליות כי הוא מאמין במונוסייזם, ובשבילה מסתבך בבוץ של השותפות והכפירה, וכל זה הוא תוצאה של הבורות .

האחרון בדרגות האלה והעליון בהן הוא "אין אלוה מבלעדי אללה" זהו המדע שאללה שלח בו את הנביאים והשליחים אל עבדיו בכל זמן ובכל מקום. ניתן תחילה לאדם, אחר כך ניתן לנוח, אברהם, מושה, ישוע ושאר הנביאים, והאחרון שבא בו הוא מוחמד עליו ברכה ושלום, והוא המדע הבז שאין בו שמץ מהבורות הראשונה, וכל צורות הכפירה והשותפות ועבודת אלילים שנלקה בהן האדם, נחשבו סטייה מהוראות הנביאים, והישענותו על חושיו ושכלו. הבה נבהיר האמת יציבה והמובנים הנשגבים שנכללו בפסקה הקצרה הזאת:

1 - הדבר הראשון והחשוב הוא הדמות של האלוהות. כי העולם העצום הזה, שהשכל האנושי יעמוד חסר אונים מולו, או לדעת התחלתו וסופו, אשר נברא ויש בו עד עכשיו יצירות שאי אפשר לספור אותן, אשר יתחדשו בו בכל יום הרבה אירועים והמצאות מרשימים את השכל האנושי, אי אפשר שלא יהיה אלוהיו אל חי, לא ימות, אחד הוא ואינו נזקק לאחרים, הוא הכל יכול, חכם לא טועה, יודע לא נסתר ממנו דבר, אי אפשר למרוד בו, יש לו כישורים וכוחות לא מוגבלים, כל דבר בעולם הזה מושך ממנו סיבות חייו, אין בו דופי או חסרון, אף אחד לא יכול להתערב בענייניו.

2 - צריך שכל התכונות האלוהיות האלו יצטברו בעצם מסויימת אחת, אי אפשר שיכילו אותה שתי עצמיות ביחד, על כן אי אפשר שיהיה המנצח את הכל והשולט בכל אלא עצם אחת, אי אפשר שיתחלקו כל התכונות בין האלוהים השונים, על כן אם זה היה שולט וזה היה יודע, ואחר מחייה, אחר כך לא

משתפים פעולה ביניהם אז יתמוטט העולם הזה וייכלה. גם אי אפשר שיועברו התכונות האלו מאחד אל השני, כלומר יהיה זה אלוה פעם והשני פעם אחרת, איך אפשר לאלוה שאינו יכול להשריר את חייו, שיעניק חיים לזולתו, ומי שאינו יכול לשמור את אלוהותיו, לשלוט בעולם הזה, יהיה זכאי לנהוג בו כרצונו. באמת ככל שיזכה האדם במדעים, תגדול בו האימונה כי התכונות האלוהיות נכללים בעצם אחת לא הרבה מזה.

3 - אם תדמיין את הדמוי הכולל הזה לאלוהות, ותביט בעולם הזה, תידע כי כל שאתה רואה או מרגיש בו באיזה חוש או תידע אותו, אין בו תכונה מתכונות אלה. כל אחד מהבריות בעולם, זקוק לזולתו ואינו יכול לעשות דבר בכוחות עצמו. כל דבר חי ומת, יתקן וישחית, אינו נשאר במצב אחד נפרד, ואינו יכול לעשות דבר בכוחות עצמו וברצונו, אינו יכול לחרוג מהחוק שנכפה עליו, הוא מעיד על עצמו, כי אף אחד מהם הוא אלוה, ואין בו שמץ של אלוהות אין לו שום ענין באלוהות. זה הוא המובן של " אין אלוה".

4 - אם נשללה האלוהות מכל דבר קטן אן גדול בעולם הזה, צריך להודות שיש עצם מעל כל דבר, תכונות האלוהות בעולם הזה נכללים בה לבדה, זה הוא מובן " אין אלוה מבלעדי אללה".

זה הוא המדע הדגול והידיעה השלמה. ככל שתעמיק המחקר בענין הזה, תדע שזה הוא התחלת המדע וסופו. אם התעמקת במדע חוקר באמתות העולם הזה, כמו מדעי הטבע ואלכימיה, מדעי הארץ, החיים ובעלי החיים והאנושות, תגדל בך האימונה כי אין אללה מבלעדי אללה,

יתגלה לך בכל צעד בחקירה המדעית, שאין שום יעד ותכלית לעולם הזה, אחרי שהכחשת את האמת הבהירה הזאת.

השפעת המונותאיזם על חיי האדם

הבה נבהיר עכשיו איך משפיעה האימונה **במונותאיזם** על חיי האדם, ולמה ייכשלו כל הלא מאמינים במילה הזאת.

1 - אי אפשר שיהיה המאמין במלה הזאת צר אופק, הוא מאמין בבורא את השמים ואת הארץ, המולך במזרח ובמערב, רבונו של העולם הזה מפרנסם ומגדלם. אחרי האימונה הזאת אינו רואה שום פלא בעולם, כי הכל אשר בו הוא שלו ורק שלו, ואין בעולם הזה דבר הקם בפניו, ומתגרה בו. הוא רחב אפקים, אין מציר עליו דבר כמו שלא מציר גבר שאללה מולך בו. זהו הדבר שאי אפשר לאיש אומר באלים רבים לזכות בו, והוא מאמין שתכונות האדם החסרות והמוגבלות נמצאות באללה, או שלא מכיר באללה בעיקר.

2 - האימונה במלה הזאת מייצרת באדם כבוד נפש מסויים שאין כמוהו. יודע שאללה האחד, הוא הבעל האמיתי לכל הכוחות אשר בעולם, רק הוא המזיק והמועיל, הוא לבדו בעל הממשל והשלטון. הידיעה הוודאית הזאת מספיקה לו על מי הוא אחר מאללה, תולשת מלבו את הפחד מאף אחד זולת אללה, לא משפיל ראשו בפני מישהו מן הבריות, ואינו מתחנן אליו, אינו פוחד מגאונותו וגדולתו. אי אפשר למצוא תכונה כזאת אצל בן אדם לא מאמין במלה הזאת. השותפות והכפירה מכריחים האדם להשפיל את ראשו למי שהוא מן הבריות, ויראה בו יכול להביא אליו התועלת והצרות, יפחיד אותו ויתלה בו תקוותיו.

3 - בו בזמן, כלומר בגאונות ויוקרת הנפש, האימונה במלה הזאת יוצרות את הצניעות באדם, מי שאומר

אין אלוה מבלעדי אללה, אי אפשר שיהיה מתגאה, והשטן של המרמה ימשיך להנפיח אותו, יעשה ממנו מתגאה בכוחו וכשרונו. הוא יכול לגזול את זה ממנו כאשר ירצה. אבל האדם הבלתי מאמין ביישותו של אללה, אם תהיה לו טובה, יתגאה בעצמו, כי חושב שהטובה הזאת תוצאה למאמציו הוא או כשרונו, גם כן המשתף יחוש בגאונות כאשר יזכה בחסד מחסדי העולם, חושב שיש לו על איליו סימן, אף אחד זולתו לא יזכה בו.

4 - המאמין במלה הזאת, יודע בוודאות, שהדרך שיצליח בו בחייו היא המעשים הטובים וייקור את נפשו. הוא מאמין באל העשיר הנכבד הצודק אשר אף אחד אין לו קשר בו, ואין לאף אחד קשר או כוח באלוהיתו. אבל המשתפים והכופרים הם שמבלים את חייהם בתקוות שווא. מהם שאומרים: בן אללה נהפך למפדה את רשעים שלנו, אצל אביו, ומהם שאומרים: אנחנו בני אלוהים ואבותיו על כן לא יענה אותנו ברשעינו, ומהם האומרים: אנחנו נשווע אצל אלוהים בגדולים והמיושרים שבקרבנו, ומהם מי יעלה את הנדרים והקורבנים אל איליו, טוען שבזה יזכה ברשיון לעשות כאשר רצונו. כל האימנות המושחתות האלו והדומים להן, עודם דוחסים את האנשים האלה בבוץ של העוולים והמרדנות, והם משתעשעים - בהשענם עליהם- לנקות את עצמם ותקון מעשיהם. אבל הבלתי מאמינים שאינם חושבים בעיקר שיש בורא מעל הכל, ישאל אותם על מעשיהם, ויגמול להם בעדה, אם רע ברע ואם טוב בטוב. הם חושבים כי הם חופשיים בעולם הזה, אף חוק מלמעלה אינו גובל אותם, אך הם הולכים אחרי התאוות שלהם .

5 - המתחשב במלה הז, לא יחדרו הייאוש והתסכול ללבו בשום פנים ואופן, הוא מאמין בבעלם של כל אוצרות השמים והארץ, אשר חסדיו ואותותיו אינם ספורים וכוחותיו לא נאמדים. המצב הזה מביא האדם למצב של שלווה בלתי רגילה, שתמלא אותו שכינה ותקווה, אפילו אם יועלב בעולם הזה ויודח מכל הדלתות, וצרו עליו דרכי המחייה, העין של אללה לא תרפה מלתמוך בו, ולהפיץ אותו. זה יאיץ בו להמשיך במאמצים תכופים נשען על אללה. שואב ממנו את העזרה. הרגיעה הלבבית והשלווה הרוחנית הזאת, אי אפשר שתהינה קיימות ללא אימונת האיחוד, בעוד לבבות הכופרים ועובדי האלילים תהיינה חלשות, כי הן נשענות על הכוחות המוגבלות, כאשר ייתקלו בצרות, במהירות ישלטו בהם היאוש והתסכול, ולפעמים יוביל אותם את זה להתאבדות.

6 - האימונה במלה הזאת תגדל את האדם על האיתנות והאמיצות, הסבלנות, היציבות והסמכות ככוח עצום, כאשר יבצע את מירב הדברים בעולם למען השבעת רצונו של אללה, יהיה בטוח כי אחריו כוח המולך את השמים ואת הארץ, מחזקת אותו, ותומכת בו בכל השלבים. על כן, יציבותו ואיתנותו שישאוב מהדמוי הזה, לא יהיו פחותים מיציבות ההר והשתרשותו ואיתנותו, עד כדי שאיזה אסון בעולם, וכוח מכוחותיה הנוגדים, לא יכולים למנוע ממנו לעשות מה שהוא גמר אומר לעשייתו. אז איך אפשר שתהיה לכפירה ועבודת אלילים כוח חזקה ויציבה כזו.

7 - המלה הזאת מעודדת את האדם וממלאת לבו בנועזות, כי יש שני דברים ירפו את האדם ויעשו ממנו

פחדן: אהבתו לעצמו, לכסף, ולמשפחה, או האימונה שישנם אלוה אחר מבלעדי אללה ימית את בן האדם, וביכולתו להרחיק את המוות ממנו באיזו תחבולת, אימונתו של בן האדם באמירת " אין אלוה מבלעדי אללה" שולפת מלבו של האדם שתי הסיבות האלה, ומטהרת אותו כליל. שולפת את הראשונה כאשר תעשה ממנו מאמין ומוודה שאללה הוא המולך היחיד לעצמו ולהונו, ויש לו נכונות להקריב בשבילו את כל היקר והזול, והשנייה מביאה את האדם להבין כי הוא אשר אין אחד – בן אדם או בעל חיים, פצצה או תותח, חרב או אבן- או עץ אינם יכולים לשלול את החיים ממנו, אבל היכול לעשות את זה הוא אללה לבדו. הוא קבע למותו של כל בן אדם מועד קבוע, לא יכולים כל הכוחות בעולם להקדים אותו, לשם כך לא יהיה בעולם אמיץ לב ונועז ממי שיאמין באללה המתנשא לבדו, לא יפחידו אותו או יעמדו בפניו התקדמות הצבאות, החרבים הנשלפים, מטר היריות או הפצצות, מפני שכאשר נגש למלחמת קדש, ינצח כוח יותר חזקה מכוחותיו בעשרות פעמים, הכוחות האלו אינן נזדמנות לעובדי האלילים והכופרים, אשר חושבים שהרוחות שלהם הם יקרי היקרים שלהם, וחושבים שהמוות יבוא בהתקדמות האוייב ויתרחק בפניית האויב את עורפו?!

8 - האמונה ב"אין אלוה מבלעדי אללה", מעלה את ערכו של האדם ומביאה אותו לשביעת רצון שלמה, מטהרת את לבו מטמאות תאוות הפצע והרעבתנות, הקנאה, השפלות, המרמה, וכל התכונות המכוערות וההרגשות הנשפלות האחרות. אינו חושב שכדי להצליח עליו ללכת בדרכים זדונים ובלתי חוקיים על

כן חושב שהפרנסה בידו של אללה לבדו ירבה למי שירצה, ויקציב למי שירצה. הכוח, הפרסומת, השלטון והגבורה, כולם בידי אללה לבדו, יתן מהם למי שירצה לפי חוכמתו, וכל מה שעל האדם לעשות הוא ההשתדלות החוקית ככל האפשר, הנצחון וההפסד הינם בידו אללה. אין נותן למה שהוא אסר ואין אוסר למה שהוא נתן. הכופרים ועובדי האלילים, חושבים שהצלחתם או הפסדם מצטמצמים אך ורק בעזרת הכוחות החילוניים או בניגוד להם, כי הם עבדים לתאוות הפצע והרעבתנות, אינם בושים מהצלחתם בשוחד,החניפה,הזממה ושאר האמצעים הזדונים האחרים, הם מקנאים באחרים על הצלחתם, באים בכל התחבולות, חוקיות או לא חוקיות, ובכל שחצנות להפיל מקונאיהם ומי שנוגדים להם.

9 - החשוב מכל וצריך לציין בו בנידון זה, הוא שהאימונה ב"אין אלוה מבלעדי אללה" עושה את האדם מחזיק בחוק של אללה ושומר עליו. בשל המילה הזאת המאמין יודע בוודאות, שאללה יודע את הכול, וקרוב מאוד ממנו, ואם עשה משהו בחשכת הליל או כאשר יהיה לבדו, אללה יודע את זה כולו, וכאשר יהרהר בלבו על דבר לא יפה, אללה יודע בו גם כן, ואם היה ביכולתו להעלים מעשיו מכל האנשים בעולם, ואינו יכול לברוח מאכזריותו של מישהו, אינו יכול לברוח מאללה. ככל שתשתרש האימונה הזאת במוחו של בן האדם, יהיה בדרך של דיני אללה ועושה לפי גבולותם. אינו מעיז לעשות מה שאללה אסר עליו, ימהר לטובות ויעשה לפי צוואות אללה, ולו בחשיכת הליל או כאשר יהיה לבדו ואין אדם עמו, יש עמו משטרה אינה מרפה ממנו לעולם, יראה תמיד מולו

בית המשפט העליון ההוא שאינו יכול להימלט ממעגל חשבונו. לכן הוא עשה את האימונה ב"אין אלוה מבלעדי אללה" התנאי הראשון והחשוב, כדי שיהיה מוסלמי, כי המוסלמי כפי שהראינו לך במאמר קודם של התיזה הזאת, הוא העבד הנשמע ההולך בעקבות אללה המתנשא, ואי אפשר שיהיה נשמע והולך בדרכו של אללה, אך ורק כאשר יאמין בלבו שאין אלוה מבלעדי אללה.

האימונה ב"אין אלוה מבלעדי אללה" היא הבסיס החשוב והיסודי בהוראותיו של הנביא מוחמד, היא מרכזו של האיסלאם ומקורו ומעיין כוחו, יכל ששאר האימונות קמות על אותו היסוד, ושואבות את כוחן ממנו, אך אם היסוד הזה יימחה ממקומו לא יישאר מאומה מן האיסלאם.

האימונה במלאכים של אללה

הדבר השני שהנביא צווה עלינו להאמין בו אחרי האימונה באללה יחד ויחיד, הוא המלאכים. התועלת הגדולה לאימונה הזאת, היא שהאימונה באיחוד תיטהר מפגני עבודת האלילים וסכנותיה.

כבר ידעת שעובדי האלילים שתפו עם אללה שני סוגים של הבריות: סוג אחד, הבריות שיש להן ישות גופנית והן נראים לעין, כמו השמש והירח, הכוכבים והאש, המים וגדולי האנשים ועוד. וסוג אחר של בריות שאינן נראות, מסדרות את ענייני העולם מאחורי מסתורים, מהן ששולחות את האוויר והרוחות, מהן שמניעות את העננים ומורידות הגשמים, ומביאות את האור. הבריות מהסוג הראשון, שהן נראות מול האדם, תיכחש האלוהות שלהן כאשר תאמר "אין אלוה מבלעדי אללה". אבל הסוג השני של הבריות שהן אינן נראות, או מוחשות, הן אשר ימצאו חן בעיני עובדי האלילים, ורואים בהן אילים ונעבדים לעצמם, או בני אללה, והם מציירים להן תמונות מדומינות, משתחווים להן, יקיימו להן את הנדרים. לכן האיסלאם הראה אימונה אחרת נפרדת, כדי שיתעלה באימונת היחוד מהסעיף השני הזה של עבודת אלילים.

השליח הראה לנו כי הבריות האוריות האלה אשר כמה אנשים רואים בהן אלים להם או עושים מהן שושלת של אללה, הם המלאכים של אללה, אין להם שום קשר באלוהותיו, הם נשמעים למרותו של אללה ולא מסרבים את הצווים שלו, אללה מנהל בהם מלכותו, מבצעים את הצווים שלו בדיוק, לא יכולים

לעשות שום דבר בעצמם, אינם יכולים להציע שום דבר לאללה בזכות כוחם, אין ביכולתם להמליץ אליו באף אחד. איזו שפלות ובושה לבן אדם שיעבוד אותם או יסתייע בהם, אללה שחווה אותם לאדם עליו השלום ביום בריאתו, והעניק לו מדע שלא העניק להם, ועשהו ח'ליף לו בארץ. איזו בושה לבן אדם שישתחווה למלאכים אשר השתחוו לו לפני כן.

הנביא אסר עלינו שנעבוד את המלאכים ונשתפם באלוהותיו, מחד גיסא, ומגיסא אחרת הראה לנו כי המלאכים האלה הם עבדי אללה הנבחרים, הם הגונים מחטאות ועוולים, והם נבראו על שלא יסרבו צוואותיו של אללה, ויבצעו כל שיצווה בו, הם עומדים תמיד בעבודה. אללה בחר מהם מלאך נדיב- הוא גבראל עליו השלום- יורד בהשראה על שליחיו ונביאיו. הוא שהוריד את הקוראן על נביאו מוחמד עליו ברכה ושלום. מן המלאכים האלה מי שמלווים את האנשים בכל עת, ורואים את מעשיהם, טובים או רעים, שומעים ורושמים כל שהם אומרים הן טוב והן רע, יש אצלם מירשם לפעולות כל אחד באנשים ודבריו, ומציגים אותו מולו ביום שיקום בו בין ידי אללה בבית המשפט שלו, ויעידו בכל שכבר בא בו בחיים האלה הן טוב והן רע בגלוי או בסתר.

אבל האמת של המלאכים ואיך נבראו לא נודעת לנו, אך צווינו שנאמין בישותם, ואין דרך לידיעת האיכות שלהם, אם נמציא מה שהוא על איכות בריאתם מאצלנו, זאת היא הבורות האמיתית, אם נכחיש המצאותם, תהי זאת הכפירה בפני עצמה, כי אין אמתלה לאף אחד בהכחשה הזאת ואין שום מובן

להכחיש יישות המלאכים אך ורק הכחשת הנביא. באמת אנו לא מאמינים בקיום המלאכים כי הנביא הוא הנביא הצודק שצווה אותנו שנאמין בהם.

האימונה בספריו של אללה

הדבר השלישי שצווינו להאמין בו באמצעות הנביא הוא ספריו של אללה שהורדו על נביאיו ושליחיו.

כמו שאללה הוריד את הקוראן על נביאנו מוחמד, גם כן הוריד ספריו-לפני כן- על הנביאים שקדמו לו, הוא הודיע לנו שמות כמה מן הספרים האלה, כמו אלה של אברהם, התורה שניתנה למשה, התהילים של דווד, והאנגיל שבא בו ישוע. ושאר הספרים שניתנו לנביאים לא ידענו את שמותיהם, מאמינים אנו שכל ספר מספרי אללה, הוא האמת.

הספרים האלה שאללה הודיע לנו את שמותיהם, ספרי אברהם, למשל, לא נשאר מאומה מהם. התורה והתהילים והאנגיל, על אף שעודם נשארים אצל היהודים והנוצרים, אך הם טישטשו אותם הרבה, והחליפו מלים במלים, שמטו מהם, והוסיפו אליהם הרבה דעות משלהם, עד אשר היהודים והנוצרים עצמם מודים היום שהספרים המקוריים שהורדו על משה ודווד וישוע אינם בידם היום, והם שכתבו אותם בידיהם, הכניסו בהם הרבה דברים, אי אפשר שיהיו מאללה. הספרים האלה נחשפו להשתנות והחלפה ותוספות והשמטה מאז מאות שנים, גם כן כאשר תקרא את הספרים האלה יתגלה לך מיד שהספרים הנמצאים בעולם היום אינם הם הספרים שהורדו על משה ודווד וישוע, התערבבו בדברי האנשים. קל וחומר האימונה בספרים שחלפו, אך ורק שאללה כבר שלח שליחיו לכל אומה לפני הקוראן, והחוקים האלה הינם מאללה שהוריד את הקוראן על מוחמד, שבא להחיות את ההדרכה שהיתה באנשים בעבר, והם

איבדו או החליפו אותם או ערבבו אותם בדברי האנשים.

הקוראן הוא אחרון הספרים שהורדו מאללה, וההבדל בינו לבין הספרים שקדמו לו הם:

1 - הספרים שהורדו לפני הקוראן, כל העותקים המקוריים שלהם אבדו, ונשארו בידי האנשים התרגומים שלהם כפי שאמרנו לעיל, אך הקוראן עודנו שמור באותן המלים והאותיות שהורד בהן מאללה, ולא נתחלפו בהן אות או תנועה.

2 - האנשים ערבבו דברים משלהם בדברי אללה שבספרים האלה, תמצא בספר אחד תולדות האנשים, וקורות הלאומית, האותוביוגרפיה של הגדולים באנשים והנביאים,והפרשנות, העניינים החוקיים שהוציאו המדענים מן הספרים האלה, עד אשר אי אפשר שתזהה בהם דברי אללה מדברים אחרים. אבל הקוראן, דברי אללה הקיים בו, לא התערבבו בהם דברים אחרים. הכל שכתבו המוסלימים בפרשנות, בחדית'ים, בפקה, בתולדות החיים של הנביא או של חבריו או תולדות האיסלאם, לא עורבבו בקוראן, וכל זה כתוב ורשום בספרים אחרים, לא בקוראן.

3 - בהסתמך על ההיסטוריה, אי אפשר להוכיח שאחד הספרים הנמצאים היום אצל אומות העולם הורד על הנביא שיוחס לו, גם יש הרבה ספרים דתיים, לא ידוע שמם שהורדו אליהם, וזמן הורדתם. אבל הקוראן, העדויות ההסטוריות החזקות והחותכות מתיחדות להעיד

שהורד על מוחמד, ואף אחד אינו חושש בזה, אך מעל זה ידועה כל אות בו, מתי ואיפה הורדה על הנניא.

4 - כל השפות של הספרים הקודמים, התיישנו, ונשכחו מזמן רחוק, אין עכשיו אנשים שמדברים בשפות האלה באיזה מקום בעולם, ומעטים מאוד שיכולים להבין אותן. אם הספרים האלה נמצאים היום בצורתם המקורית לא היה אפשר לאנשים להבין אותם וללכת לפי החוקים שלהן. אבל השפה של הקוראן, שפה חיה, מדברים בה עשרות מליונים מן האנשים ומבינים אותה מאות מליונים בכל רחבי העולם, נלמדת בכל מדינות העולם, קל מאוד ללמוד אותה, אפשר למי שאין לו די זמן ללמוד שימצא בכל מקום מי שילבין לו הפירושים של הקוראן ודיניו.

5 - כל הספרים הדתיים, שנמצאים היום אצל כל אומות העולם, מכוונים לאומה מסויימת לא לכל האומות, גם כן אם בן האדם מביט בדינים הנמצאים בספרים האלה, יהיה ברור לו כי רובם הורדו לזמן ולתקופה מסוימים, ונועדו לפי המצבים של התקופה הזו וצורכיה, ואין צורך בזמן הנוכחי אליהם, ואי אפשר לעבוד בהם בזמן הזה, כי הספרים האלה היו מיוחדים לזמן מסויים לא לכל הזמנים ולאומה מסויימת לא לכל האומות. אין ספר מהם מיועד לכל האנשים. גם כן האומות שהורדו אליהן הספרים האלה, לא היו להן לעולם עולמים אלא היו למשך זמן מסויים. אם תראה את האיסלאם בריטוריקה

הזאת, תדע שהוא מכוון לכל בני אדם, ולא יחשוב הקורא בו שכל אות מאותותיו מיוחדת לאומה מסויימת אלא לכל האומות, גם כן אפשר לעבוד לפי כל שהורד בקוראן בכל מקום ובכל זמן, דבר המעיד כי הקוראן ספר לכל העמים לאורך הזמן.

6 - הספרים הקודמים, על אף שנכללו בכל ספר ענייני הצדק והטובה, ולמד האדם בו את יסודות האתיקה והיושר, והורה לדרך הישר לקיים את ענייני חייו לפי רצונו של אללה, אבל לא נרשמו בשום ספר מהם הטובות והמידות הטובות, ולא נשאר מהם דבר, הדבר המעלה את הקוראן על הספרים האלה הוא כלל כל המדות הטובות שבספרים הקודמים, והבהיר מה שלא היה בהם מן הטובות.

7 - כאשר האדם השתמש לרעה בספרים הקודמים, הכניס אליהם הרבה דברים בלתי הגיוניים שריבו את העוול בין בני האדם וקלקלו את אימונתם, גם כן הספרים האלה בחלקם מכילים דברים שנוגדים למוסריות. אבל הקוראן מתנשא על כל הדברים האלה ואין בו שום דבר נוגד לשכל או אפשר להטעותו בהוכחה או בנסיון. גם כן אין בדיניו איזה עוול או רשעים, אין בו דבר שאפשר בו להטעה את האדם, אין דופי או שמץ של שחיתות ואי תלות במוסר, כולו מהתחלה עד הסוף מלא חוכמה נשגבת, ועצה טובה, שתלמד את האנשים את הצדק, ותדריך אותם לדרך הישר, ולדינים והחוקים התקינים.

התכונות הטובות האלה, שלמענם צוו תושבי העולם להאמין בקוראן, יילכו בעקבותיו לבדו ולהתרחק מכל הספרים האחרים, לכן מירב ההדרכות שהאדם נזדקק להם, לקיים את חייו לפי רצונו של אללה, הובהרו בקוראן בלי תוספת או חיסרון, על כן אין צורך לספר אחר אחרי כל שבא בקוראן.

עכשיו אחרי שידענו את ההבדל בין הקוראן לבין שאר הספרים, קל מאוד לך קורא יקר לדעת את ההבדל בין האימונה בקוראן ובשאר הספרים.

האימונה בספרים הקודמים הינה אישור, זאת אומרת שהספרים האלה היו מאללה, והיו צודקים, הורדו אך ורק לאותה כוונה שבא הקוראן להשלים אותה, כי הם דברי אללה הנקיים, כל מילה בו נשמרת ונכונה, צריך למאמינים ללכת בעקבות כל הצווים שבו, וצריך לדחות כל אשר נוגד לדיניו.

האימונה בשליחי אללה

צווינו שנאמין בשליחי אללה אחרי האימונה בספריו.

במאמר הקודם הבהרנו כי שליחיו של אללה נשלחו לכל אומות העולם, הטיפו לאנשים להאמין באיסלאם שמוחמד האחרון בא בו, כאילו כל שליחי אללה ונביאיו הם שרשרת אחת, לכן מי שיכחיש אחד מהם כאילו הכחיש את כולם, ומי מאמין באחד מהם היה צריך להאמין בכולם. נניח שיש לך עשרה אנשים אומרים דבר אחד, אם האמנת באחד מהם, הן האמת בכולם. ואם את מכחיש אחד מהם, תהיה מכחיש כולם. מי שמפלה בין שליחי אללה, ומאמין בכמה מהם ולא מאמין באחרים, הינו הוא הכופר האמיתי.

השליח שלנו הראה כי מספר הנביאים שנשלחו לכל אומות העולם הוא 124000. אם הרהרת בגיל העולם הזה, ובכל העמים והאומות שהיו בו, לא לא תוכל לחשב שמספר השליחים הוא גדול, אבל אלה שהקוראן ספר לנו אודותם. צריך להאמין בהם בגלוי, ואלה שלא סיפר לנו אודותם, צווינו שנאמין להם גם כן, כי כל הנביאים שנשלחו מטעם אללה לעבדיו ללמדם ולקרא להם לדרך הישר, צודקים הם. אנחנו מאמינים בכל השליחים שבאו אל ארצות הודו, סין, פרס, מצרים, אפריקה ואיריפה, ושאר ארצות העולם, אבל איננו יכולים לאמר שאחד מסויים מהם היה או לא היה שליח מטעם אללה, כי לא ידענו על זה. אבל לא מותר לנו בשום פנים שנגנה או נאמר רעה למי שהוא אשר נשמע לאנשי כל הדתות בארץ, מאין לנו

לדעת שהם היו באמת שליחים, אחרי שהאנשים שינו את דתם, כמו שעשו עמי הנביאים משה וישוע עליהם השלום ששמו את דתם הצודקת מאחריהם? אם מותר להביע דעה, תהי על טקסי הדתות שלהם וציוריהם בצורתה העכשווית, ולשתוק שתיקה מוחלטת על מי שביססו את הדתות האלה, כדי שלא נאמר דבר נוגד למוסר כרפי אחד משליחי אללה.

אין הבדל בין מוחמד ושאר הנביאים, שכולם היו שליחים צודקים מאללה, מדריכים לדרכו הישרה, צווינו שנאמין בכל אחד מהם, אבל יש שלוש פנים להבדל בינו לבינם- בהקבלה הזאת:

1 - השליחים נשלחו לאומות מיוחדות ולזמנים מיוחדים, אבל מוחמד נשלח לכל האנושות, ועד יום הדין, כמו שידענו במאמר הקודם.

2 - ההוראות של השליחים האלה נכלו כליל, או שלא נשמרו בצורותיהן המקוריות, אם נשארו בכלל בעולם, גם כן אבדו קורות חייהם ודברי ימיהם. האמת אבודה בין אמירות האנשים וסיפוריהם שהמציאו בעצמם על חיי השליחים האלה. אי אפשר לאיש שיילך בעקבותם, אם וכאשר רצה בזה ועמל בו. אבל מוחמד, הוראותיו, קורות חייו, דבריו, מעשיו, האתיקה שלו, מנהגיו ותכונותיו, כולם רשומים בספרים הנמצאים בידי כל האנשים, החי היחיד בין כל שליחי אללה ונביאיו הוא מוחמד לבדו שאיפשר לאנשים שיילכו בעקבותיו ולהידרך בהדרכתו.

3 - הוראותיו של האיסלאם שבאו בהם הנביאים הקודמים לא היו הוראות שלמות, על כן כל נביא מן הנביאים האלה הוסיף להורותיהם של הנביאים הקודמים לו, דיניהם וחוקותיהם, ואמצעי ההדרכה שלהם ושמט מהם ותיקן אותם. ככה היה גורם ההתרוממות, השלימות והתיקון מצוי לפני מוחמד, לכן אללה לא שמר הוראות השליחים אחרי זמנם, כי האנשים לא היו צריכים להוראות קודמות חסרות אחרי שבאו אליהם הוראות שלמות חדשות. לבסוף הורדו על הנביא מוחמד, הוראות האיסלאם השלם הבשל לגומרי. ככה שליחותו של מוחמד מחקה את הדתות של שאר הנביאים כי ההליכה אחרי החסר ולא השלם דבר נוגד לשכל. מי שנשמע למוחמד, נשמע לכל הנביאים, כי הטוב בהוראות הנביאים הקודמים נמצא היום בהוראות מוחמד, ומי שסירב אותו ונשמע לנביא אחר, הוא מנע הרבה טובות שהוספו אחרי כן, ולא היו בהוראות הקודמות.

לשם כך צריך לכל האנשים שיאמינו במוחמד, ויילכו בעקבות הוראותיו, שלוש סיבות צריכים למוסלימי שיאמין למוחמד:

1 - כי הוא שליח צודק נשלח מאללה המתנשא.

2 - הדרכתו שלמה ואין בה איזה חסרון או טעות.

3 - הוא הנביא האחרון שנשלח מאללה לכל האנושות עד יום הדין. לא יבוא אחריו איש

תהיה האימונה לו אחד מתנאי האיסלאם,
ויהיו הבלתי מאמינים לו הם הכופרים.

האימונה באחרית הימים

אחרית הימים, הדבר החמישי שצווינו להאמין בו.

מה שצריך להאמין בו על היום הזה הוא:

1 - אללה ישמיד את העולם הזה, וכל הבריות שבו ביום שמוכר בשם אחרית הימים.

2 - הוא מחייה אותם עוד פעם, יאסוף אותם אליו, זה הוא יום ההחייאה והאסיפה אליו.

3 - יועלו לבית המשפט של אללה, כל מעשי האנשים הן טוב והן רע בחייהם בעולם, בלי תוספה או חסרון.

4 - אללה ישקול לכל אדם מעשיו הטובים והרעים, מי שתטה כף מעשיו הטובים יסלח לו, ומי שתטה כף מעשיו הרעים נענש.

5 - אשר יסלח להם ייכנסו לגן עדן, ואלה שמעניש אותם ייכנסו לגיהנום.

הצורך להאמין באחרית הימים:

הנביא מוחמש הגיש את רעיון האימונה באחרית הימים על האנשים כפי שעשו שאר הנביאים והשליחים, והאימונה בה עודנה אחת תנאי האיסלאם בכל הזמנים, והנביאים כולם כיפרו את הבלתי מאמינים או מפקפקים בה, כי אין שום מובן לאימונה באללה, בספריו ושליחיו ללא האימונה הזאת. זה דבר ברור ואין בעיה בהבנתו. כי אם נדרשת לעשות דבר מה, השאלה הראשונה שתעלה במוח שלך היא:" מה היא התועלת אם אני אעשה אותו? ומה

הוא הנזק אם לא אעשה?" למה השאלה הזאת תעלה במוח שלך?

האדם רואה בטבעו הקודם, כי אין טעם בדבר שאין בו תועלת לו. לשם כך את לא תעשה שום דבר אם אתה לא מאמין שיש לו תועלת לך או לאחרים. זהו מצב החשש. כל דבר שתחשוש כי לא יהיה יעיל, אתה תשתדל לעשות אותו. הביט אל הילדים למה הם שמים את ידיהם באש? כי אינם יודעים בוודאות שהאש דבר משריף, ולמה הם בורחים מהשעורים שלהם? כי הם לא מבינים את התועלת של המדע שההורים מנסים לשכנעם בה. גם האיש שלא מאמין באחרית הימים, רואה שהאימונה באללה ומשמעת להוראותיו בעולם הזה היא הבל אין בה תועלת. אין תועלת בעיניו למשמעת לאללה ולא נזק לאי משמעת לו. איך ידאיג עצמו ויכריח אותה למשמעת להוראותיו של אללה, וספריו? אם הוא מאמין באללה, אין מובן לאימנותו, כי לא נשמע לאללה ולא יילך בחייו לפי רצונו.

הדבר לא נסתיים רק כך, כי הכחשת האדם לחיים בעולם הבא או הודאתו בה יש לה השפעה מרחיקת לכת על חייו, כי מטבע בריאתו של האדם- כפי שהבהרנו לעיל- שלא ישאף לעבודה או יפנה עורף לה אך ורק במידת התועלת או הנזק שלה. איך אפשר למי שעיניו לא רואות את התועלת המיידית הזאת או נזקה, שיהיה פעיל בעבודה טובה אין לה תועלת בעולם הזה, או יתרחק מעבודה רעה שאינו פוחד שתביא לו נזק בעולם הזה? אבל מי שעיניו רואות תוצאות הפעולות ולא יעמוד על מופעותיהן, שלא יראה תועלת או נזק שלה אך ורק דבר חולף, לכן יעדיף את הצדק על פני השקר והטובה על פני הרע, תוך תשומת לב לתועלת או הנזק הנצחי שלה, לו היה הטוב חוזר

לעצמו בנזק גדול והרעה בתועלת רבה בעולם הזה, הביט בהבדל הגדול שבין שני האנשים האלה. הטובה בעיני הראשון היא התועלת בחיי העולם הנכלה הזה, כמו יזכה בהון, ארץ או יציאת שם, נועם דברים בין האנשים, הונאה או שמחה או קצת מהשבעת תאוות נפשו. הרעה אצלו היא מה שיווצר, או חושש שיווצר דבר רע בעולם הזה, כמו גרעון בכספים והנפשות, עונש הממשלה, פגם בבריאות, עציבה או שעמום. בעוד הטובה בעיני השני היא הדבר המרצין אללה, והרע הוא מה שאין בו תועלת בעולם הזה ונפגע בכל הנזק שבה, מוודה כי אללה יתן לו תועלת נצחית אצלו בעולם הבא, והרעה היא רעה בכל פנים, אם לא טעם או לא פחד לטעום הרעה שלו בחיים האלה, ומצא בה תועלת רבה, ויודע בוודאות כי אם לא נענש על מעשיו הרעים בעולם הזה, אין מנוס ממנו בעולם הבא.

לפי שני הכיוונים השונים האלה, האדם יבחר באחד משני דרכים שונים בחייו: מי שלא מאמין באחרית הימים, אי אפשר לו ללכת צעד אחד בדרך של האיסלאם, אם האיסלאם אמר לו:" תן לעניים והמסכינים צדקה מהונך למען פניו של אללה" הוא יאמר: הצדקה מפחיתה מהון שלי, על כן אני אקח ריבית עליו במקום לשלם צדקה, ואלך לבית המשפט בתלונה מאלה שנלווים ממני, כאשר ישפט לי בית המשפט, אפקיע כל הבתים שלהם על רהיטיהם. ואם אמר האיסלאם: "אמור את הצדק ועזוב את אמירת הסלוף ולו היה בצדק נזק כבד ובשקר תועלת רבה", יאמר: למה אמשר על הצדק והוא יביא אותי לנזק, ולמה אתרחק משקרים אם יובילו תועיל לי? הוא יילך בדרך שומם וימצא בו דבר יקר, יאמר לו האיסלאם:" אין זה שלך, אינו מהונך לכן אל תקח אותו והחשירו לבעלו החוקי" הוא יאמר: למה לא אקבל דבר בא אלי במקרה, ללא עמל וללא מחיר? אין

בדרך הזו מי שראה אותי או ילשין בי אצל המשטרה, או יעיד נגדי בבית המשפט, או ישמיץ שמי בין האנשים, מה עלי אם אקח את הכסף הזה ואשתמש בו לטובתי? ובסך הכל: האיסלאם מדריך אותו לדרך הישר בכל צעדי חייו, והוא מתנגד לו, ובוחר רק בדרך שהוא ירצה בו, כי הערך של כל דבר באיסלאם יהיה לפי התוצאות הנצחיות שלו בעולם הבא. אבל הוא רואה רק את התוצאות שבחיים האלה. מכאן תידע למה אי אפשר לאדם להיות מוסלמי ללא אימונה בחיים אחרים. באמת הכחשת האדם לחיים האחרים, תשפיל אותו מדרגת האנושות לשפלת הדרגות של הבהימיות, לכן עליו להישאר מוסלמי.

האמת של האימונה ביום הדין

ידעת בדבר האימונה ביום הדין, הצורך בה, והתועלת שלה לאדם, עכשיו אנחנו מראים לך בקיצור, כי האימונה אשר הראה לנו השליח על יום הדין, היא גם כן נכונה דרך השכל. האימונה הזאת, אם אימונתנו בה בהסתמכות על שליח אללה, ואימונה במה שבא בו, ולא נסתמך בה על השכל, אם הרהרנו קצת, נידע שהיא האימונה הקרובה ביותר לשכל בשער העולם הבא.

יש בעולם שלוש אימנות על החיים בעולם הבא:

1 - יש האומרים כי אנו חיים את החיים שלנו, נחיה ונמות בה ואין לנו חיים אחרי המוות, זאת אימונת הכופרים, האומרים שהם מדעני הטבע.

2 - יש קבוצה אחרת שאומרת כי המוות בא לאדם פעם אחר פעם באותו עולם כדי שיגמול לו על מעשיו, אם היו מעשיו בחייו הראשונים רעים, יבוא בחייו הבאים בצורת בעל חיים, כקוף, כלב או חתול, בצורת עץ או איש מושפל. ואם היו מעשיו טובים, תעלה רמתו ודרגתו. הקבוצה שקטראת לדעה הזו הם כמה אנשים הבלתי בשלים יותר מבחינה דתית.

3 - יש קבוצה שלישית שמאמינה ביום הדין, והאיסוף, והעמידה בין ידי אללה, יגמול להם על מעשיהם. זאת היא האימונה שעליו סיפרו כל הנביאים .

עכשיו נעיין קצת בשלושת האימנות האלה:

מה שאומרים אנשי הקבוצה הראשונה, ומסתמכים עליו בהוכחת אימונתם, שהם לא ראו אדם קם לתחייה אחרי המוות, הוא נכלה בחול אחרי הפטירה...האם זאת אמתלה? מירב שאתה יכול לאמר אם לא ראית אחד קם לתחייה אחרי המוות: שלא יודע לך מה יהיה אחרי המוות. וכשאדם אומר מכחיש את תחיית המתים כי לא ראה אותה בעיין, תוכל לומר לו שגם האכר שלעולם לא ראה מטוס לא יהיה הגיוני אם יחכיש שיש דבר הקוראים לא מטוס . אם יקרה זה הכל יגידו שהוא טפש, כאשר אתה לא רואה דבר מסוים אין זאת אומרת שאינו קיים. אבל אם כל בני הארץ אמרו שהם לא ראו דבר מסויים קורה, לא מותר להם לאמר שהדבר הזה אינו קיים, או אי אפשר שיהיה קיים.

הקבוצה השנייה אומרת שהאדם אדם בחייו העכשווים, כי עשה טובות כאשר היה בעל חיים בחייו הראשונים. בעל החיים הוא בעל חיים בחייו העכשוויים, כי הוא עשה רעות כאשר היה אדם בחייו הראשונים. המדובר שהאדם הוא אדם, ובעל החיים הוא בעל חיים והעץ עץ זאת בשביל המעשים הטובים או הרעים בחיים הראשוניים. ככה המוות והחיים יבואו זה אחר זה בחיים האלה.

השאלה הנשאלת בעניין הזה היא: "מי שהיה ראשון בעולם בראשית?" אם אמרת: "בן אדם" צריך שהיה בעל חיים או עץ לפני כן, באיזה עבודה טובה נהיה בגוף האדם הזה? באמת האומרים באימונה הזאת אי אפשר להם להכריע ראשית הבריאה בעולם הזה, כי כל דור צריך שיהיה לפניו דור קודם, כדי שיהיה הדור האחרון תוצאה למעשיו של הדור הקודם לו. וזה נוגד לשכל.

עכשיו נדון בדעה של הדעה השלישית, הדבר הראשון באימונה הזאת הוא שאללה הקציב יום תהיה בו אחרית העולם הזה, יתחלפו בו הארץ והשמים. וזה לא חושש בו נבון, וככל שירבה האדם בחשיבה על העולם הזה, תתרבה ידיעתו שאינו בר קיימא בו. זאת שכל הכוחות והכלים שבו, מוגבלים וצריך שייכלו באיזה יום, לשם כך מדעני הטבע אומרים שהשמש הולכת לתתקרר, ותאבד אורה, הכוכבים וכוכבי הלכת יתנגשו ביניהן ויכלו מן העולם.

ידוע באימונה הזאת כי יש חיים אחרים לאדם, האם זה בלתי אפשרי? אם יתממש זה, איך קרו החיים של האדם בעולם הזה? אין חשש שאללה שברא את האדם בעולם הזה, יכול לברוא אותו עוד פעם אחרי מותו.

כמו כן נאמר באימונה הזאת כי מעשיו של הבן אדם נרשמים, הן טובות והן רעות, ייראו לו בספר שייפתח לפניו ביום הדין. היום יש דברים מוכיחים אותו:

בעבר היו האנשים חושבים כי הקול שיוצא מפינו, יתמזג עם האוויר וידעך אחר כך אחרי שיחולו בו קצת גלים, אבל מאוחר יותר ידענו שיש לכל קול השפעה על כל הדברים מסביבו, ואפשר לאסוף אותו ולהחיותו אחר כך, בהסתמך על כך המציא האדם את הגראמאפון, הדבר המעיד שכל תנועה שלנו בעולם הזה, תירשם בדברים שתתקל בהם. ואם ידענו את זה הן ידענו בוודאות שכל מעשינו בעולם נרשמים, ואפשר להחיותם והבאתם עוד פעם.

הדבר הרביעי באימונה הזאת, שאללה יגמול לעבדיו על מעשיהם לפי החוק ביום האיסוף: אם טובה תהיה

טובה, ואם רעה תהיה רעה. מי זה שיכול לאמר: שזה בלתי אפשרי? ומה זה שנוגד לשכל? השכל עצמו רואה באסיפת אללה לעבדים וישפוט ביניהם לפי החוק. אנו נראה שהאיש יעשה טובות ולא ייגמל לו בעולם הזה, או יעשה רעה ואינו נענש בעולם. גם אנו רואים את הטובים יהיה להם נזק, והרשעים יחיו חיים של רווחה ועושר, לכן השכל במקרים אלה רואה צורך שייגמל האדם בשני המקרים: הן על המעשים הטובים והן על המעשים הרעים.

הדבר האחרון באימונה הזאת הוא קיומם של גן העדן וגיהנום. קיומם אינו אי אפשרי, אם אללה היה יכול לברוא את השמש והירח, הכוכב האדום והארץ, איך לא יהיה ביכולתו לברוא גן העדן וגיהנום? ואללה כאשר יאסוף את האנשים אליו בבית משפטו צריך שיהיה לאלה הנגמלים מקום נכבד, עושר וטובות, לאלה שיענה אותם יהיה להם מקום שפלה, עצבות וכאבה.

הרהר בכל הדברים האלה, בלי ספק תדע שהאימונה הזאת היא הקרובה ביותר לשכל מבין כל האימנות על חיי האדם אחרי מותו, ואין בה דבר נוגד לשכל או שהימצאותו בלתי אפשרית.

אם הדבר הזה בא אלינו בלשונו של מוחמד- והוא צודק ואמין ונקי - ובו כל הטובות לנו, השכל אומר שצריך לנו להאמין בו, ואי אפשר לחשוש בו מבלי הוכחה.

המילה הטובה

אלה הן חמשת האימנות שהאיסלאם נבנה עליהם, הם נצטמצמו במלה אחת "אין אלוה מבלעדי אללה מוחמד שליחו של אללה". אם אמרת "אין אלוה מבלעדי אללה" הן הכרת בעבדתך לאל אחד אין לו אח בכל האלים הבטלים. גם כן אם תאמר: " מוחמד שליחו של אללה" האמנת כי מוחמד נשלח מאללה אל עבדיו, יתחייב משליחותו של מוחמד, שתאמין בכל שהראה מוחמד על קיומו של אללה, תכונותיו, מלאכיו, ספריו, נביאיו ויום הדין, ותלך בדרך שהדריך אליו לעבוד אללה וללכת בעקבות דיניו.

עבודת אללה

כבר הראינו בפרק הקודם כי הנביא מוחמד צווה עלינו שנאמין ב:

1- אללה לבדו אין שותף לו.

2- במלאכים של אללה

3- בספריו של אללה, ובמיוחד בקוראן

4- בנביאים של אללה, והאחרון בהם מוחמד עליו השלום

5- ביום הדין

זה הוא יסוד האיסלאם.

קורא יקר, אם תאמין בחמשת הדברים האלה, תהיה מוסלמי ותהיה אחד המוסלימים , אך לא השלמת את אמונתך באיסלאם, האדם ישלים את האיסלאם אך ורק אם הוא נשמע לכל הדינים והצווים ... שעליהם ציווה הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום. האימונה בדבר מסויים מחייבת משמעת לו. המשמעת הזאת אחרי האימונה היא האיסלאם. הנך הודית שאללה לבדו הוא האלוה שלך, מדובר שהוא אדונך ואתה עבדו, הוא המולך בך והמצווה לך והאוסר עליך, אתה

הנשמע להוראותיו ואיסוריו, לא חורג מגבולותיו. אם תמרד בו, הנך בפשיעת היציאה על אדונך כפי שהחלטת בעצמך. גם אתה הודית שהקוראן הוא ספרו של אללה, זאת אומרת שאתה הודית כי כל דבר הבא בספר הזה הוא החוק של אללה, לכן צריך להאמין בו ולבצע את כל הוראותיו ואיסוריו. אתה הודית שמוחמד הוא שליחו של אללה, לכן צריך לך שתישמע לו. לא תשלים את האיסלאם בעוד מעשיך אינם זהים לאימונתך. ובמידת ההבדל בין האימונה שלך ומעשיך, תהיה האימונה שלך חסרה לא מושלמת.

כעת אנו מסבירים את הדרך שהנביא מוחמד צווה שנלך בה בחיים שלנו לפי רצונו של אללה, הדבר הראשון בספר הזה הוא " העבדות הכתובות".

מובן העבדות

עבודת הבורא : היא העבדות כמובן וכאמת. אתה עבד ועובד את אללה, על כן המשמעת של העבד למעבידו היא עבדות. על דרך משל, אם דיברת עם אנשים ונמנעת משקר והשמצה ונבול פה ורשלנות די אללה הוא אשר אסר עליך שתעשה דברים כאלה, ועשית את הצדק ואת הטובה בדבריך אליהם, כי אללה אוהב את הדברים האלה, דבריך כשלעצמם הם עבדות לאללה על אף שהם כולם קשורים לחיים האישיים שלך . גם כן אם התעסקת עם אנשים והלכת בשווקים קונה ומוכר, והתייחסת בטוב לאביך ואמך, אחייך ואחיותיך, בני המשפחה, החברים שלך וקרובי המשפחה, והתנהגת לפי דיני אללה וחוקותיו, קיימת את הזכויות, כי הוא צווה את זה עליך , לא החסרת מהם דבר, כי אללה אסר עליך את זה, לכן אתה קיימת את כל חייך בעבדות לאללה. גם כן אם הטבת למסכין, או נצחת את העשוקים, האכלת הרעבים, או הכנסת אורחים, או ביקרת בחולים , שמת בכל זה לפניך פניו של אללה בלי להמתין תועלת או שם טוב, כל זה ייחשב מעבדותך לאללה. גם אם עסקת במסחר או תעשייה,

עבדת בשירות וקיימת כל חובותך בכל יושר כי אללה הטי עליך את זה, והרווחת לפי החוק והתרחקת מהאסור, היו רווחיך ולכתך בדרכו של אללה עבדות לו, על אף שאתה עשית כל זה כדי להרוויח את הפרנסה לעצמך.

בקיצור: יראתך מאללה בכל ענייני חייך, ובכל זמן, ושמת לפניך כמטרה את השבעת רצונו של אללה, קיימת החוק שלו, וסרבת כל תועלת שתשיג או אפשר להשיג על ידי המרדנות בו, סבלנותך על כל נזק, כל זה נחשב מעבודתך לאללה, יגע בך או אפשר לנגוע בך במשמעת לו, וחייך בדרך הזה מהתחלה עד הסוף הם עבדות, האוכל, השתייה, השינה, הקיצה, הישיבה, הקומה, הליכה, הדבור והשתיקה הם כולם מן העבדות בחיים האלה.

זאת היא העבדות וזהו המובן האמיתי שלה. היעד של האיסלאם הוא שהאדם יעבד את אללה בפולחנים האלה, בכל עת. והוטלו עליו כמה עבדות כהקדמה להם, העבודות האלו. על כן כל מי שמחייב את עצמו בעבודות האלו , הנה הוא מקיים העבדות האמיתית בצורה מלאה. לשם כך העבודות האלו נחשבות למוחויבות של האיסלאם, ונאמר גם כן הן יסודות הדת, כלומר המשענות שיקום עליהן בניינו. כמו שכל בניין יקום אך ורק על מספר משענות, גם כן בניינם של החיים האיסלאמיים, קמים על המשענות האלה. מי יהרוס אותן , הנה הוא הורס בנין האיסלאם עצמו.

התפילה

היסוד הראשון ביסודות האיסלאם הוא התפילה. התפילה היינה שתשחזר בלשונך ומעשיך, את כל אשר האמנת בו, חמש פעמים בליל וביום, אם קמת בבוקר, התייצבת בין ידי אלוהיך נקי לפני שתיעשק במה שהוא אחר, הודית בין ידיו בעבדותך לו כאשר אתה קם או יושב כורע או משתחווה, נעזרת בו ובקשת ממנו ההשראה, חידשת ברית המשמעת והעבדות שבינך לבינו, פעם אחר פעם שחזרת תקוותך שיהיה מרוצה ממך ולהתרחק מכעסו, ושקדת ללמוד את ספרו, הודית בצדקת שליחו, ונזכרת ביום שבו תחזור בו לבית משפטו תישאל על מעשיך, ויהיה לך הגמול שאתה זכאי לו. ככה תתחיל את יומך.

אם הקדשת שעות למעשיך אחר כך, קורא התפילה שתבוא לזכור אללה (תפילת הצהרים) , ותחזור פעם נוספת אל שעורך, כדי שלא תשכח אותו ותהיה מן המסיחים את דעתם, אז תקום ממקומך, ואחרי שתחדש את אימונתך, תחזור אל העולם ותתעניין בענייניו, אחרי כמה שעות יקרא לך קורא התפילה פעם שלישית לתפילת אחרי הצהרים (תפילת מנחה) . כאשר יסתיים היום ויבוא הליל, תתחיל לילך כמו שהתחלת ביום, תזכור את אללה ותעבוד אותו, כדי שלא תשכח שעור הליל גם בעת השינה, תתפלל תפילת הערב, ותזכר אלוהיך בפעם האחרונה, כי זה הוא עת השלווה והשכינה, ואתה זכאי שתהנה בו בשלווה ושכינה, אחרי שכבר לא יכולת לו ברעש היום והלומת הפרנסה.

על כן התפילה תומכת בבסיס האיסלאם שלך חמש פעמים ביום, התפילה תכשיר אותך לעבדות הנרחבת האמיתית שזכרנו לעיל. והיא אשר תזכיר לך את האימנות שנתאספו בה טוהרתך, העלאת רוחך, תקינות האתיקה שלך ופעולותיך, האם ראית למה את מתרחץ לתפילה באותה שרך שבה התרחץ הנביא מוחמד עליו השלום? ולמה תקרא בתפלתך המלים ההם אשר לימד מוחמד? הלא זה כדי

שתראה במשמעת לשליח הכרחית לך, ולמה לא תטעה במכוון במה שתקרא בקוראן בתפילתך? הלא זה כדי שאתה מאמין בקוראן ספרו של אללה? מי זה שתפחד ממנו כאשר תקרא בתפילתך מלים שלא אמר בהם השליח או לא קראת אותם, אין בבני אדם מי ששומע אותך תקרא בתפילתך דבר או לא תקרא? הלא זה כדי שאתה יודע שאללה שומע אותך, ואתה לא נעלם ממנו כאשר תקרא בחשאי בתוכך? מה זה שיקיץ אותך משינה ויקרא לך לתפילה כאשר אף אחד לא רואה אותך? הלא שאתה מאמין שאללה רואה אותך? ומה זה אשר שהורה לך לעזוב את הפעולות שלך כדי להתפלל את התפילות במועד שלהן? הלא זו ההרגשה שלך שאללה הוא אשר הטיל עליך את התפילה הזאת? וזה הוא שיכריח אותך להתפלל בבוקר בחורף, ובצהרים בקיץ, ובעת המשחק והפנאי בערב ? הלא זאת היא ההרגשה בחובה? למה אתה פוחד אם לא תתפלל, או שתטעה בתפילתך במכוון? האם יש סיבה לזאת חוץ משאתה מפחד מאללה, ויודע שתחזור אליו, תתייצב בין ידיו ביום הדין? אחרי כל זה תגיד לי: האם אפשר שיהיה בעולם נמוס טוב מהתפילה שתעשה מאדם מוסלמי אמיתי? האם אפשר שיהיה לאדם נמוס יותר טוב מחדוש זכרו של אללה והכניעות לו, הוודאות שהוא יודע הכל ורואה הכל, והאימונה בביאה ביום הדין מול בית משפטו, וההליכה בעקבות השליח כמה פעמים יומם ולילה, יתאמן על החובה אחרי כל שעות יומו ולילו? כאשר עוסק האדם הזה בענייני מחייהו אחרי צאתו ממסגד, צריך לו שיירא את אללה ויילך לפי חוקתו, ויזכר בעת החטא שהשטן מיפה אותו, וכי אללה רואה אותו ולא נעלם ממנו שום דבר. אך אם האיש הזה אינו יירא מאללה ולא יקמץ ידו מההתנגדות וחליקה מדיני אללה אפילו אחרי הנמוס הנשגב הזה, אין זה כי יש פגם בנמוס, אך כדי שנפש האדם וטבעו יש בהם שחיתות ורעה.

גם כן אללה היה נמרץ באומרו שעל המוסלמים להתפלל ביחד, וחייב אותם שיתפללו ביום ששי כל שבוע כקבוצה. התפילה ביחד תווצר היחוד והאהבה והאחווה בין המוסלמים, ותעשה מהם גוש איתן, כאשר הם מתאספים, נשמעים לאללה, משתחווים וכורעים לו,

תתייחד ללבותם, תיווצר בהם הרגשה שהם אחים. גם כן התפילה ביחד תיאמן אותם על משמעת לנסיך יבחרו בו מביניהם ותגדלם על הסדר, המשמעת, ושמירה בזמן, ותקיים ביניהם הנחומים והשוויון והיחוד, כאשר תראה אותם: העשיר והעני, הגדול והקטן, הרב במעלה והנמוך בהם, כולם קמים ביחד זה לצד זה, אין בהם רב קומה או מושפל.

זו רק טיפה אחת מן התועלות שהתפילה תביא לכם, לא לאללה. אללה הטיל עליכם את התפילה לטובתכם אתם. וכאשר לא תתפללו, לא כועס עליכם כדי שהזקתם בו, אבל כדי שעוולתם לעצמכם. תראו איזו כוח עצום תהיה בכם מאללה באמצעות התפילה. וגם אתם פונים עורף? איזה בושה לכם! תוודו בפיכם באלוהותו של אללה ומשמעת לשליחו ואחריות אחרית הימים, ולא תבצעו החובה הגדולה שהטיל אללה עליכם? הן אתם מכחישים כי התפילה היא חובה הוטלה עליכם, והן תוודו שהיא חובה מאללה אבל אתם לא רוצים לעשות. אם אתם מכחישים שהיא נטל מאללה, הינכם מכחישים את הקוראן, ואת השליח, והקריאה שלכם להאמין בה היא קריאה כוזבת. ואם אתם לא מקיימים אותה בו בזמן שאתם יודעים שהיא מאללה, די לו שישלוף מללבות האנשים את האימונה בנאמנותכם, כי אתם בוגדים במה שהטיל אללה עליכם, איך יצפה מכם שלא תבגדו בזכויות האנשים ובמה שהפקידו בידיכם?!

הצום

הצום הוא הבסיס השני של האיסלאם. איך לך לדעת מה הוא הצום? את השעור שתזכור בו את התפילה חמש פעמים ביום ובלילה, תזכר בו הצום בכל עת לאורך חודש תמים בשנה. כאשר יחול חודש רמדאן, תפסיק לאוכל ולשתות מאז הבוקר עד הערב. בעוד שאתה אוכל ושותה, יעלה השחר, אז תשמע את הקריאה לתפילה ותפסיק את האכילה ושתייה בבת אחת, ויהיו לך אחר זה כל מיני האוכל הטעים והשתייה הקרירה ותהיה צמא מאוד ורעב, אך לא תפשוט ידיך אליהם עד שקיעת השמש. זה לא ייגמר עד הימנעות מאכילה ושתייה בפני כל האנשים. בלי לקרב אותם כאשר אתה יושב לבד, כאשר אף אחד לא רואה אותך. בשעות האלה- מן השחר עד שקיעת השמש- לא תגמע טפת מים, ולא תבלע פת לחם. אך ההימנעות הזאת מאכילה ושתייה לא תימשך עד זמן מסוים, כאשר השמש שוקעת ותשמע קריאת התפילה של ערבית, תמהר לאכל, תשהה כל הליל אוכל ושותה כל מה שאתה רוצה בו. הרהר! מה זה שאתה עושה? עומדת מאחורי זה, בלי ספק, ייראת אללה וודאות שהוא ידען ורואה, האימונה ביום הדין, העמידה בפני בית משפט של אללה, המשמעת המלאה לקוראן והשליח, ההרגשה החדה בחובה, והאימון על הסבלנות, והכשרון להתגבר על תאוות הנפש.

בכל שנה יחול חודש רמדאן, כדי שינמס אותך שלושים יום שלמים על התכונות האלה והאתיקה הנשגפת, כדי שתהיה מוסלמי מושלם. התכונות האלה והאתיקה הזאת יעשו אותך אדם מוכן לקיים את העבדות האמיתיות, שצריך למוסלמי שיעשה אותן בכל רגע בחייו. גם כן אללה כפה את הצום על המוסלמים בחודש אחד מסוים, כדי שיצומו כולם ביחד ולא מבוזרים. גם יש בזה הרבה תועלות, כאשר יחול חודש רמדאן, תחול על החברה המוסלמית כולה אווירה של טוהר, נקיון, אימונה, יראת אללה, משמעת לדיניו והמוסרים הטובים והמעשים הטובים, ולא יימכרו הדברים המגונים, ישררו הטובות, ויחילו המיושרים מעבדי אללה לשתף פעולה ביניהם במעשי החסד

וההטבות, ויחילו הרשעים לחוש בבושה ממעשיהם המגונים, תשרור בין העשירים הנטייה לעזרת אחיהם העניים והדלים, יחילו בהוצאת כספיהם למען אללה, ויהיו כל המוסלמים במצב דומה, כל זה ימציא בהם ההרגשה הכללית שהם כולם קבוצה אחת. זאת בלי ספק אמצעי מוצלח לגדל בהם את הנטייה לאחווה, אהבה, נחומים, שיתוף פעולה ואיחוד.

כל התועלות האלה אינם חוזרים אך ורק עלינו, אין תועלת לאללה כאשר נהיה רעבים, הוא לא הטיל עלינו את הצום לטובתינו , כי אלה אשר אינם מקיימים את דיני האיסלאם בלי סיבה כל שהיא, הם באמת מקפחים את עצמם, ויותר גסים מהם אלה שאוכלים או שותים בחודש רמדאן בגלוי בלי בושה ובשחצנות, כאילו הם מכריזים לנו שהם לא נחשבים מחברת המוסלמים ולא נדאגו בדיני דתם הם שתיקשה להם היציאה מחברת המוסלמים, הם לא יבושו ממרדנותם בבוראם ומפרנסם, לא מתביישים מהחריגה מהחוק שהוטל עליהם מטעם מנהיגם הגדול, איך נקווה מהם נאמנות, אמינות ומוסר והרגשה בחובה ושמירת החוק.

הצדקה (הזכאת)

היסוד השלישי מיסודות האיסלאם הוא הצדקה (הזכאת). אללה הטיל על כל אחד מהמוסלמים שימלא חובת הצדקה כאשר תעבור שנה שלמה על כספו המיותר: ישלם לאיש מן העניים, הדלים, עוברי הדרך, או המתאסלמים, הכופרים, או למען אללה.

ככה הפריד אללה מכספי עשירי המאמינים חלק מיועד לעניים שווה ל2,5% על כל הכספים. ומי ירבה על זה, זה טוב לו ויגמול לו אללה טובות. הצדקה הזאת או החלק הנקבע, אינו לאללה, גם כן הוא לא צריך לו, אך הוא אומר לעבדיו: כאשר אתם מצדקים בדבר לאחיכם הדל בשבילי ולמען פניי, ברוחב לב ורווחה מכם, הן אתם מצדיקים בו עלי, אך בתנאי שלא ירגיש שאתם נותנים לו חסד ולא תשפילו אותו, לא תמתינו ממנו גמול או תודה, ולא תעשו את זה כדי שהאנשים יידעו בדבר צדקתכם וייזכרו אותה ויצביעו אליכם, שאתם נתתם לעניים, דלים והמסכינים, כאשר תתנו להם מה שנקבע כחלק מכספכם, ותמתקו לבבותיכם הרעיונות, הבטלים האלה והמחשבות הזדונים, נתתי לכם מכספי הגדולים חלק אל ייכחד ולא ייאזל.

אללה הטיל עלינו את הצדקה , כמו שהטיל עלינו את התפילה והצום, היא יסוד חשוב מיסודות האיסלאם, תקשט את המוסלמים בתכונות ההקרבה למען אללה, תסיר מלבבותיהם אהבת עצמו, צרות הנפש, השעבוד לכסף, וכל התכונות הזדונים האחרים. אין צורך באיסלאם לקמצן, שיהיה עבד לכסף וישקוד עליהן, על אף שאינן מועילות לו או מזיקות בצורה זו או אחרת. אינו נדרך לאיסלאם ויילך בדרך הישר, ויתמיד בה, אם בא אליו צו מאללה, הוא יקריב בעדו מכספו שהרוויח בזיעת אפו בלי שום מגמה עצמית. גם כן הצדקה מאלפת המוסלמי להקרבה הזאת, ותעשה ממנו נגיש להוציא את כספו בקלות, ולא תעשה ידיו קפוצים אם וכאשר יהיה הדבר נחוץ, וצריך להוציא הכסף ברצון טוב.

מתועלות הצדקה בחיי המוסלמים, שתעשה כל איש מחזק אחיהו ויועילו אחד לשני, עד שלא יהיה ביניהם עירום ורעב ושפל, העשיר יסייע לעני, והעני בהם יעזוב מפשיטת ידו אל העשיר עד שיתן לו, ולא יוציא אחד מכספו בשפע ומיותרות, ויידע כי יש בכספו צדקה ליתומים, לאלמנות לעניים והמסכינים מבני עמו, יש בהן צדקה לאלה שיכולים לעבוד אך אינם מוצאים דרך אליו, כדי שהכסף חסר להם, גם כן יש בהן צדקה לילדים שנבראו נבונים, אך אינם יכולים ללמוד כי הם עניים, יש צדקה לנכים שאינם יכולים עוד לעבוד. כל עשיר אינו מכיר בזכויות אלה בהונו הוא רשע. איזה רשע יותר נורא משיהיה לך הון גדול ואין ספור רווחה, ותהנה בארמנותיך הגדולים, ובמכוניות מפוארות, וסביבך אלפים מאחיך העניים, אשר אינם מוצאים דרך לפת לחם! ואלפים מן היכולים לעבוד, אך הם שוטים בלי עבודה! האיסלאם ממאיס האיש הזה ונלחם באהבת העצם שבו. כי זאת סימן לכופרים, אשר ההתאזרחות שלהם מלמדת אותם שיקמצו אליהם כל מה שתגיע ידיהם אליו מן ההון ויעשו בו ריבית, ויביאו לעצמם ממנו כל אשר בידי האחרים. אבל המוסלמים, דתם מלמדת אותם כי אם אללה העניק לכם יותר ממצרכיכם, אל לכם שתשמרו אותו אצלכם, תנו לאחיכם אשר נזקקים לו, כדי שימלאו מצרכיהם ויהיו יכולים לפרנס עצמם, כמו שאתם פרנסתם עצמכם.

העלייה לרגל למכה

היסוד הרביעי מיסודות האיסלאם היא העליה לרגל למכה , זה הוטל באיסלאם אך ורק על אלה מעשירי המוסלמים היכולים לעלות למכה, ולא נכפה אלא פעם אחת בחייהם.

לפני אלפי שנים בנה אברהם עליו השלום, בית קטן לעבודת אללה, במקום ששוכנת בו היום העיר הנכבדת מכה, אללה קיבל ממנו והודה לו על אהבתו ונאמנותו, עד כדי שיחס הבית הזה לעצמו, ואמר: מי שרצה לעבוד אותי, עליו שיפנה בעבדותו לבית הזה, ומי יכול להגיע אליו, צריך לו לבקר בו פעם אחת לפחות בחייו, יסבוב סביבו בדומה לאהבה שהיתה לעבדי וחברי אברהם עליו השלום. אללה צווה כי אם היה בכוונתכם לעלות רגל למכה, ויצאתם מבתיכם בכוונה לבקר בבית הזה, נקו את לבבותיכם, עצרו תאבות נפשותיכם, עזבו את השחיתות, הפטפוטים, שפיכת הדמים והדבורים הזדונים, בואו אליו בנמוסים הצריכים כאשר תעמדו בין ידיו של אלוהיכם, הכבוד, חודל אונים והכניעה, דעו שאתם הולכים בדרככם אל אללה שיש לו מלכות כל השמים והארץ ומה שביניהן, אשר נזקקים לו כל הבריות. דעו שאם תהיו בין ידיו בחוסר האונים הזה והכניעה הזאת והנאמנות, עשיתם את העבדות בלב טוב וברצון טוב, הן הוא יגמול לכם על מעשיכם בשכר עצום.

אם תביט בעלייה לרגל למכה בהבט אחר, תדע שהיא החשובה ביותר בעבדות לאללה והגדולה בהן, למה אז הבן אדם יעזוב את עבודתו ומסחרו ובניו וחבריו, ויסבול מאורך הנסיעה בכל שיש בה, אם היה לבו פנוי מאהבת אללה? כאשר ייצא האדם מביתו ויתחיל במסעו לבית אללה במכה לא תהיה הנסיעה הזאת כמו שאר הנסיעות, כל כוונתו שיהיה בנסיעה הזאת פנוי לאללה, ויתרבו בלבו הרגשות האהבה והחשק לביתו של אללה. ככל שתהיה הנסיעה ארוכה, וירגיש כי הוא קרוב מהכעבה, תתרבה הרגשת האהבה, תיכפל משיכת החשק, ימאס לבו את העוולים ויחרוט על רשעיו הקודמים, יקרא

לאלוהיו, יתפלל שיצליח במשמעתו לו בימיו הנשארים בחייו, ויתחיל לחוש במותק בלתי רגיל כאשר יזכור את אללה, וישתחווה השתחויות מתמשכות לא ירצה להרים ראשו ממנה, גם כאשר יקרא בקוראן, איזה הבדל בין המותק שיחוש בו ומה שהיה חש בו לפנים וכאשר יצום ימצא מותק לא היה לו לפני כן. אחר כך כאשר ייכנס לארץ מכה ויעמוד על אדמתה בכף רגליו, ישתזרו בעיניו תולדות האיסלאם בימיו הראשונים, ויראה בכל שטח בארץ הטהורה הזאת, עקבותיהם של אלה שאללה מרוצה מהם והם מרוצים ממנו, אהבו אותו ואהב אותם, הקריבו בעדו כספם ונפשם, ותעיד לו כל גרעין חול באזור הזה בגדולותו של האיסלאם, כל חצץ מעיד שזאת היא הארץ הקדושה שהתחיל ממנה האיסלאם ופקע ממנה אורו ועלה דברו. ככה יתמלא הלב של המוסלמי באהבת אללה, ואהבת הדת שלו. וכאשר הוא יחזור למולדתו, ימצא בלבו אתר מאתרי האיסלאם לא יימחה עד יומו האחרון בחייו.

יש הרבה תועלות חולניות בעלייה לרגל למכה, בנוסף לתועלות הדתיות: מכה הנכבדת נהיתה למרכז כל המוסלימים, תשתוקק רוחותיהם לה מכל עבר, ובכל צאצאיהם וארצותם, ירגישו שהם אחים ואינם אך ורק אומה אחת, כאילו מחד גיסא העליה למכה היא עבדותו של אללה, וכנוס עולמי יתאספו אליו המוסלמים מכל רחבי העולם וכל הארצות, מצד שני , זאת האמצעי הגדול והמוצלח ביותר להזין את האחווה המוסלמית העולמית על האיחוד והאהבה ושתוף פעולה.

ההגנה על האיסלאם

ההטלה האחרונה של אללה על עבדיו היא ההגנה על האיסלאם. ההגנה הזאת ואם היא לא מיסודות האיסלאם, אך היא הטל חשוב מהטלי האיסלאם, נזכרה הרבה פעמים בספר ובדברי הנביא בהרבה מקומות. אז מה היא ההגנה על האיסלאם? למה הוטלה על המוסלמים? אפשר לדעת את זה במשל שייאמר בנידון הזה. נניח שיש איש אומר שהוא חבר שלך ואוהב אותך, אך מעשיו מעידים שהוא לא אוהב אותך כאשר ייגע בך איזה נזק, ולא אכפת לו הצרה שאתה שוקע בה, אינו מתעניין במה שמועיל לך או מזיק בך, אינו מוצא בושה כשיבוא למען התועלת האישית שלו בכל עבודה שתביא עליך צרה, ולא יקום לעבודה שיש בה תועלת לך, כי אינו מוצא בה דרך לתועלת אישית, לא יושיט לך יד העזרה כאשר יהיה לך אסון, ישתף ויעדד אלה אשר משמיצים בך, או לפחות ישתוק מרתיעת אלה שמשמיצים בך, יסייע לאוייביך כאשר הם מזממים לך, לפחות לא יינסה להציל אותך מן הנפילה במלכודת שלהם, אז האם תחשוב שהאיש הזה חבר ואוהב אותך, ותאמין לו בקריאתו? לא ולא הוא טוען בלשונו שהוא חברך, ואינו אוהב אותך בלבו. המובן של הידידות הוא שהאדם יאהב את חברו בכל מאודו, יאמין לו, ינחם אותו, ישתתף בכל מה שיקרה לו, שמחה ועצב, יעזור לו מול אוייביו, לא יאבה שישמע אחד ידבר עליו ברעה. אם כל אלה לא יהיו בבן האדם, אז הוא צבעוני ושוקר בקריאתו.

על דרך משל, קח מה שצריך לך אם תאמר שאתה מוסלמי. המובן של הקריאה הזאת שתהיה בך הקנאות לאיסלאם ולאימונה, אהבת הדת, העצה הכנה לאחיך המוסלמים, תהיה התועלת של האיסלאם וטובת המוסלמים מול עיניך בכל מעשיך בעולם הזה, ולא תעשה מעשה מזיק לאיסלאם, נוגד לדיניו ותכליתיו, כדי שתשיג תועלת אישית, או הדחת רעה מעליך. צריך לך שתשתתף בכספך ובעצמך בכח עבודה שיש בה טובה לאיסלאם ולמוסלמים, תתרחק מכל מעשה שיזיק באיסלאם ובמוסלמים, לא תחשוב בגאונך, אך בגאונות

האיסלאם והמוסלמים, אל לך שתסבול בהשפלת האיסלאם והמוסלמים כמו שאתה לא סובל בשפלתך, לא תשתף פעולה עם אויבי האיסלאם והמוסלמים כמו שלא עוזר לאוייביך, ותהיה מוכן לכל הקרבה בעצמך והונך להגן על האיסלאם ועל המוסלמים, בדיוק כמו שאתה מוכן להגן על עצמך, מי אומר שהוא מוסלמי צריך שתהיינה בו כל התכונות האלה, אם לא יהיה מן הצבעונים, ומעשיו יעידו עליו שהוא שקרן בקריאתו המלולית.

"מלחמת קדש בשביל אללה" הידועה באיסלאם היא סעיף מסעיפי "ההגנה על האיסלאם",המובן של המלה " מלחמת קדש" בשפה : השקיע מאמצים וכוחות בדבר מה. ככה כל מי שחותר להעלאת דבר האיסלאם בכל הכסף שיש לו, נפש, עט ולשון, הוא בלי ספק לוחם מלחמת קדש בשביל אללה במובנה הכללי, אך המלה הזאת נאמרת במובנה הפרטי על המלחמה שינהלו המוסלמים בפני אויבי האיסלאם, על שום דבר אך ורק השבעת רצונו של אללה הנדיב להם, אין להם בכך שום תועלת חילונית. מלחמת קדש הזאת היא הטל הכרחי על המוסלמים בשריעה האיסלאמית, כלומר שעל אף השייכות חוזרת בו על כל המוסלמים, אלא שיהיה מספיק אם כמה מהמוסלמים עסקה בו. המלחמה הזאת נהפכה להטל הכרחי על אנשי המקום הזה כמו התפלה והצום, שצריך לכל מוסלמי מאנשי הארצות השכינות לארצם שיקום לעזרתם בנפשו ובכספו.

אם לא תחול תבוסה במסע האוייבים גם אחר נצחונם, תהיה עזרתם הטל חובה על כל המוסלמים בעולם כמו התפילה והצום, כלומר אם איחר במכוון לעזור לאף אחד מהם באיזו מדינה, נהיה לרשע. ובמקרים כאלה, "מלחמת קדש למען אללה" היא חשובה יותר והרבה חמורה מהתפילה והצום, כי האימונה תהיה במבחן במלחמה הזאת, מי אינו מעודד את האיסלאם, ולא לוחם עם המוסלמים, גם בעתות האסונות, היינו חשוד באימנותו, ויש חשש באיסלאם שלו, איזו תועלת תהיה מתפילתו וצומו אם הוא כך? המוסלמי שיתנגד לאיסלאם ויעזור

לאויבים נגד האיסלאם, זהו המרדן שאין חשש שהוא שקרן, ולא נתקבלה תפילתו, צומו, צדקהו ועליתו לרגל.

תוכן הענינים